

Euroopan unionin virallinen lehti

L 102

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
11. huhtikuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta ⁽¹⁾	1
Julkilausuma	14
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/21/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta	15
Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistus	34
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾	35
Lausumat	44

2

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.
FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 561/2006,**annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006,****tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

sekä katsovat seuraavaa:

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 71 artiklan,

- (1) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3820/85⁽⁴⁾ pyrittiin yhdenmukaistamaan sisämaan liikennemuotojen välisen kilpailun edellytyksiä erityisesti tieliikenteen alalla sekä parantamaan työoloja ja liikenneturvallisuutta. Näiden alojen kehitys olisi turvattava ja sitä on laajennettava.

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

- (2) Maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY⁽⁵⁾ mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla rajoitetaan liikkuvien työntekijöiden viikoittaista enimmäistyöaikaa.

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon⁽²⁾,

- (3) Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 tiettyjä säännöksiä, jotka liittyvät yhteisön sisällä kansallisessa ja kansainvälisessä tieliikenteessä toimivien kuljettajien ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskeviin sääntöihin, on ollut vaikea tulkita, soveltaa, panna täytäntöön ja valvoa yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, koska säännökset on muotoiltu väljästi.

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean
8 päivänä joulukuuta 2005 hyväksymän yhteisen tekstin,

- (4) On suotavaa, että kyseiset säännöt pannaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti täytäntöön, jotta saavutettaisiin niiden tavoitteet ja jotta sääntöjen soveltaminen ei menettäisi uskottavuuttaan. Sen vuoksi tarvitaan aikaisempaa selvemmat ja yksinkertaisemmat säännöt, joita sekä tieliikennealan yritysten että lainvalvontaviranomaisten olisi nykyistä helpompi ymmärtää, tulkita ja soveltaa.

⁽¹⁾ EYVL C 51 E, 26.2.2002, s. 234.⁽²⁾ EYVL C 221, 17.9.2002, s. 19.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. tammikuuta 2003 (EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 152), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 2004 (EUVL C 63 E, 15.3.2005, s. 11), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. huhtikuuta 2005 (EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 425). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 2. helmikuuta 2006, ja neuvoston päätös, tehty 2. helmikuuta 2006.⁽⁴⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/59/EY (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).⁽⁵⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

- (5) Tämän asetuksen säännösten, jotka koskevat työoloja, ei tulisi vaikuttaa työmarkkinaosapuolten oikeuteen vahvistaa työehtosopimuksilla tai muulla tavalla määräyksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin kyseiset säännökset.
- (6) On suotavaa, että tämän asetuksen soveltamisala määritellään selvästi yksilöimällä pääasialliset ajoneuvoluokat, joita se koskee.
- (7) Tätä asetusta olisi sovellettava tieliikenteeseen, jota harjoitetaan joko ainoastaan yhteisön alueella tai yhteisön, Sveitsin ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden välillä.
- (8) Kansainvälisessä maantieliikenteessä toimivien ajoneuvojen miehistöjen työstä 1 päivänä heinäkuuta 1970 tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AETR), sellaisena kuin se on muutettuna, määräyksiä olisi sovellettava edelleen sellaisilla ajoneuvoilla harjoitettavaan maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen, jotka on rekisteröity jäsenvaltiossa tai AETR-sopimuksen sopimuspuolena olevassa maassa, koko matkan osalta, kun matka tehdään yhteisön ja sellaisen kolmannen maan välillä, joka ei ole Sveitsi tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolena oleva maa, tai tällaisen maan kautta. On tärkeää muuttaa AETR-sopimusta mahdollisimman pian ja mieluiten kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, jotta sen määräykset mukautetaan vastaamaan tätä asetusta.
- (9) Jos tieliikenteessä käytettävä ajoneuvo on rekisteröity kolmannessa maassa, joka ei ole AETR-sopimuksen sopimuspuoli, AETR-sopimuksen määräyksiä olisi sovellettava yhteisön alueella tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden alueella tehtyyn matkan osaan.
- (10) Koska asiat, joista AETR-sopimuksessa määrätään, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, yhteisöllä on toimivalta neuvotella AETR-sopimuksesta ja tehdä kyseinen sopimus.
- (11) Jos yhteisön sisäisten sääntöjen muuttaminen kyseisellä alalla edellyttää vastaavaa muutosta AETR-sopimukseen, jäsenvaltioiden olisi toimittava yhdessä AETR-sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen saadakseen tällaisen muutoksen mahdollisimman pian kyseiseen sopimukseen.
- (12) Vapautuksia koskevaa luetteloa olisi ajantasaistettava, jotta se heijastaisi tieliikennealalla viimeksi kuluneiden yhdeksäntoista vuoden aikana tapahtunutta kehitystä.
- (13) Kaikki keskeiset käsitteet olisi määriteltävä seikkaperäisesti tulkinnan helpottamiseksi ja tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Lisäksi olisi pyrittävä siihen, että kansalliset valvontaviranomaiset tulkitsevat ja soveltavat asetusta yhdenmukaisesti. Tässä asetuksessa annettu viikon määritelmä ei saisi estää kuljettajaa aloittamasta työviikkoaan minä tahansa viikonpäivänä.
- (14) Noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset voisivat teiden varsilla tehtävissä tarkastuksissa siirtymäajan jälkeen varmistaa sekä kyseisen päivän että sitä edeltävien 28 päivän osalta ajo- ja lepoaikojen noudattamisen.
- (15) Ajoaikoja koskevia perussääntöjä on selvennettävä ja yksinkertaistettava, jotta niiden noudattamista voitaisiin tehokkaasti ja yhdenmukaisesti valvoa digitaalisen ajoopiirturin avulla tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ ja tämän asetuksen mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi pyrittävä pysyvän komitean välityksellä pääsemään yhteisymmärrykseen tämän asetuksen täytäntöönpanosta.
- (16) On käynyt ilmi, että asetuksen (ETY) N:o 3820/85 säännöt antavat mahdollisuuden suunnitella vuorokautiset ajoajat ja tauot siten, että kuljettaja voi ajaa liian kauan ilman täysipituista taukoa, mikä heikentää liikenneturvallisuutta ja huonontaa kuljettajien työoloja. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa jaettujen lepoaikojen järjestäminen siten, että väärinkäytökset estetään.
- (17) Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa sen soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden sosiaalisia oloja sekä parantaa yleistä liikenneturvallisuutta. Tämä toteutetaan pääasiassa säännöksillä, jotka koskevat vuorokautista enimmäisajoaikaa, viikoittaista enimmäisajoaikaa ja kahden peräkkäisen viikon aikana kertyvää enimmäisajoaikaa, säännöksellä, jonka mukaan kuljettajan on pidettävä säännöllisesti vähintään yksi viikoittainen lepoaika kahden peräkkäisen viikon aikana, sekä säännöksillä, joiden mukaan vuorokautisen lepoajan pituuden olisi joka tapauksessa oltava vähintään yhtäjaksoiset yhdeksän tuntia. Koska näillä säännöksillä taataan riittävä vapaa-aika ja otetaan huomioon noudattamisen valvontaa koskevista käytännöistä viime vuosien aikana saadut kokemukset, lyhennettyjen vuorokautisten lepoaikojen korvaamisjärjestelmä ei ole enää tarpeen.
- (18) Yhteisössä harjoitettavassa tieliikenteessä käytetään usein osalla matkaa lauttaa tai rautatietä. Sen vuoksi olisi annettava selvät ja asianmukaiset säännökset tällaista liikennettä koskevista vuorokautisista lepoajoista ja tauoista.
- (19) Ottaen huomioon, että rajojen yli harjoitettava tavara- ja henkilöliikenne lisääntyvät, liikenneturvallisuuden ja tehostetun täytäntöönpanon kannalta on suotavaa, että teiden varsilla tehtävien tarkastusten ja yritysten tiloissa tehtyjen tarkastusten piiriin kuuluvat muissa jäsenvaltioissa ja yhteisön ulkopuolisissa maissa käytetyt ajo- ja lepoajat ja tauot sekä niiden täydellisen ja asianmukaisen noudattamisen varmistaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 432/2004 (EUVL L 71, 10.3.2004, s. 3).

- (20) Kuljetusyrityksen vastuuta koskevia säännöksiä olisi sovellettava ainakin sellaisiin kuljetusyrityksiin, jotka ovat oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, eikä säännösten tulisi estää oikeuskäsittelyä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai avunantajina tämän asetuksen rikkomisessa.
- (21) Kuljettajien, jotka tekevät työtä usealle kuljetusyritykselle, olisi toimitettava jokaiselle niistä riittävät tiedot, jotta kyseiset yritykset voivat täyttää tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa.
- (22) Jäsenvaltioilla on edelleen oltava oikeus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä sosiaalisen kehityksen edistämiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi.
- (23) Kansallisten poikkeusten olisi heijastettava tieliikennealan muutoksia, ja ne olisi rajoitettava sellaisiin tekijöihin, joihin ei nykyään kohdistu kilpailupaineita.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi laadittava säännöt ajoneuvoille, joita käytetään säännöllisessä henkilöliikenteessä enintään 50 kilometrin pituisilla reiteillä. Tällaisten sääntöjen olisi annettava sallittuja ajoaikoja ja pakollisia taukoja ja lepoaikoja koskeva asianmukainen suoja.
- (25) Tehokkaan täytäntöönpanon kannalta on suotavaa, että kaikkea säännöllistä kansallista ja kansainvälistä henkilöliikennettä valvotaan käyttämällä yhdenmukaisia valvontalaitteita.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt sekä varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Yleisesti jäsenvaltioiden käytettävissä oleviin toimenpiteisiin olisi kuuluttava myös mahdollisuus estää ajoneuvolla ajaminen silloin, kun todetaan vakava säännösten rikkominen. Tässä asetuksessa olevien seuraamuksiin ja menettelyihin liittyvien säännösten ei tulisi vaikuttaa todistustaakkaa koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (27) Selvän ja tehokkaan noudattamisen valvonnan kannalta on suotavaa yhdenmukaistaa säännökset, jotka koskevat kuljetusyritysten ja kuljettajien vastuuta tämän asetuksen säännösten rikkomisesta. Tämä vastuu voi johtaa tapauksesta riippuen jäsenvaltioissa rikosoikeudellisiin, siviilioikeudellisiin tai hallinnollisiin seuraamuksiin.
- (28) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on selkeiden yhteisten ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskevien sääntöjen vahvistaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska tarvitaan yhteensovitettua toimintaa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (30) Koska kuljettajien alaikärajoista on tällä välin säädetty direktiivissä 2003/59/EY⁽²⁾ ja kyseiset direktiivin säännökset on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä vuoteen 2009 mennessä, on tähän asetukseen sisällytettävä vain miehistön vähimmäisikää koskevat siirtymäsäännökset.
- (31) Asetusta (ETY) N:o 3821/85 olisi muutettava, jotta voitaisiin selventää kuljetusyrityksille ja kuljettajille asetettuja erityisvelvoitteita, edistää oikeusvarmuutta sekä helpottaa ajo- ja lepoaikoja koskevien rajoitusten noudattamisen valvontaa teiden varsilla tehtävissä tarkastuksissa.
- (32) Asetusta (ETY) N:o 3821/85 olisi muutettava myös oikeusvarmuuden turvaamiseksi siltä osin kuin on kyse uusista määräajoista digitaalisten ajopiirtureiden käyttönotolle ja kuljettajakorttien saatavuudelle.
- (33) Kun asetuksella (EY) N:o 2135/98 on otettu käyttöön tallennuslaitteisto, jolla voidaan tallentaa sähköisesti kuljettajan toimet hänen kuljettajakortilleen 28 vuorokauden ajalta ja ajoneuvoa koskevat tiedot 365 vuorokauden ajalta, teiden varsilla tapahtuvia tarkastuksia voidaan tulevaisuudessa nopeuttaa ja laajentaa.
- (34) Direktiivin 88/599/ETY⁽³⁾ mukaan tienvarsitarkastukset koskevat vain vuorokautista ajoaikaa, vuorokautisia lepoaikoja ja taukoja. Kun käytössä on digitaalinen ajopiirturi, kuljettajaa ja ajoneuvoa koskevat tiedot tallentuvat sähköisessä muodossa ja tietoja voidaan tarkastella elektronisilla laitteilla suoraan paikan päällä. Pitemmällä aikavälillä tämä mahdollistaa säännöllisten ja lyhennettyjen vuorokautisten lepoaikojen, säännöllisten ja lyhennettyjen viikoittaisten lepoaikojen ja korvaavan vapaa-ajan noudattamisen valvomisen yksinkertaisella tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevytydestä ja jatkokoulutuksesta, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 ja neuvoston direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 76/914/ETY kumoamisesta (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 88/599/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1988, yhdenmukaisista menettelyistä pantaessa täytäntöön tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annettu asetus (ETY) N:o 3820/85 ja tieliikenteen valvontalaitteista annettu asetus (ETY) N:o 3821/85 (EYVL L 325, 29.11.1988, s. 55).

- (35) Kokemus osoittaa, että tämän asetuksen säännösten ja erityisesti kahden viikon jaksoa koskevien enimmäisajoaikojen noudattaminen voidaan varmistaa vain, jos teiden varsilla tapahtuviin tarkastuksiin perustuva tehokas valvonta kattaa koko kyseisen ajanjakson.
- (36) Digitaalista ajopiirturia koskevan oikeudellisten säännösten soveltamisen olisi oltava yhdenmukaista tämän asetuksen kanssa, jotta tieliikenteen sosiaalilainsäädännön tiettyjä säännöksiä voitaisiin valvoa ja panna täytäntöön optimaalisella tehokkuudella.
- (37) Asetus (ETY) N:o 3820/85 olisi selvyuden ja järkipärisämisen vuoksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan maanteiden tavaraj- ja henkilöliikenteessä toimivien kuljettajien ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskevat säännöt sisämaan liikennemuotojen välisen kilpailun edellytysten yhdenmukaistamiseksi erityisesti tieliikenteen alalla sekä työolojen ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi. Tämän asetuksen säännöksillä pyritään myös edistämään jäsenvaltioiden seuranta- ja noudattamisen valvontakäytännön parantamista sekä työskentelytapojen parantamista tieliikennealalla.

2 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan maanteiden

- a) tavaraliikenteeseen, jossa ajoneuvon suurin sallittu massa, mahdollinen perävaunu tai puoliperävaunu mukaan luettuna, on yli 3,5 tonnia; tai
- b) henkilöliikenteeseen, jossa käytettävät ajoneuvot on rakennettu tai pysyvästi mukautettu yli yhdeksän henkilön kuljettamiseen, kuljettaja mukaan luettuna, ja tarkoitettu tällaiseen käyttöön.

2. Tätä asetusta sovelletaan ajoneuvon rekisteröintimaasta riippumatta tieliikenteeseen

- a) ainoastaan yhteisön alueella; ja
- b) yhteisön, Sveitsin ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen piiriin kuuluvien maiden välillä.

3. Edellä 2 kohdassa mainittujen alueiden ulkopuolella osittain suoritettaviin kansainvälisiin maantiekuljetuksiin sovelletaan tämän asetuksen sijasta AETR-sopimusta

- a) yhteisössä tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevissa maissa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta koko matkaan;
- b) sellaisessa kolmannessa maassa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, joka ei ole AETR-sopimuksen sopimuspuoli, vain siihen osaan matkasta, joka on tehty yhteisön tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden alueella.

AETR-sopimuksen määräykset olisi mukautettava tämän asetuksen kanssa, jotta tämän asetuksen keskeisimpiä säädöksiä sovelletaan koko AETR-sopimuksen osalta tällaisiin ajoneuvoihin yhteisön alueella tehtyyn matkan osaan.

3 artikla

Tätä asetusta ei sovelleta tieliikenteeseen, jossa käytetään seuraavanlaisia ajoneuvoja:

- a) säännöllisessä henkilöliikenteessä käytettävät ajoneuvot, kun kyseisen liikennereitin pituus on enintään 50 kilometriä;
- b) ajoneuvot, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa;
- c) puolustusvoimien, väestönsuojelun, palokunnan ja yleisestä järjestyksestä vastaavien laitosten omistamat tai ilman kuljettajaa vuokraamat ajoneuvot, kun tieliikennettä harjoitetaan näille laitoksille osoitettujen tehtävien johdosta ja niiden valvonnassa;
- d) hälytys- tai pelastusajoneuvot, mukaan lukien humanitaarisen avun kuljettamiseen muuten kuin kaupallisesti käytettävät ajoneuvot;
- e) sairaanhoidon erikoisajoneuvot;
- f) hinausajoneuvot, joita käytetään enintään 100 kilometrin etäisyydellä niiden asemapaikasta;
- g) tekniikan kehittämiseen sekä korjausten ja kunnossapidon testaamiseen tarvittavat ajoneuvot ja uudet tai uudistetut ajoneuvot, joita ei ole vielä otettu käyttöön;
- h) ei-kaupalliseen tavarankuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, joiden suurin sallittu massa on enintään 7,5 tonnia;
- i) hyötyajoneuvot, jotka ovat museoajoneuvoja sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa niillä ajetaan, ja joita käytetään ei-kaupallisiin tavarankuljetuksiin.

4 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "tieliikenteellä" kaikkia yleisillä teillä kokonaan tai osittain tehtäviä matkoja, jotka tehdään henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen käytettävillä kuormatuilla tai kuormaamattomilla ajoneuvoilla;
- b) "ajoneuvolla" seuraavien määritelmien mukaista moottoriajoneuvoa, vetoautoa, perävaunua tai puoliperävaunua tai näiden yhdistelmää:
- "moottoriajoneuvo": moottorikäyttöinen omalla käyttövoimalla tiellä kulkeva ajoneuvo, jota käytetään tavallisesti henkilöiden tai tavarankuljettamiseen ja joka ei pysyvästi kulje kiskoilla,
 - "vetoauto": moottorikäyttöinen omalla käyttövoimalla tiellä kulkeva ajoneuvo, joka ei pysyvästi kulje kiskoilla ja joka on erityisesti suunniteltu vetämään, työntämään tai siirtämään perävaunuja, puoliperävaunuja, laitteita tai koneita,
 - "perävaunu": ajoneuvo, joka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvoon tai vetoautoon,
 - "puoliperävaunu": etuakseliton perävaunu, joka on kytketty niin, että huomattava osa sen painosta ja sen kuorman painosta kohdistuu vetoautoon tai moottoriajoneuvoon;
- c) "kuljettajalla" henkilöä, joka kuljettaa ajoneuvoa vaikka vain lyhyen ajan tai on mukana ajoneuvossa, jos hänen tehtäviinsä kuuluu varallaolo toimiakseen tarvittaessa kuljettajana;
- d) "tauolla" aikaa, jonka kuluessa kuljettaja ei saa ajaa eikä tehdä muuta työtä ja joka käytetään yksinomaan lepäämiseen;
- e) "muulla työllä" direktiivin 2002/15/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä kaikkea työajaksi määriteltyä toimintaa ajamista lukuun ottamatta, sekä myös kaikkea samalle tai toiselle työnantajalle tehtyä työtä joko kuljetusalalla tai sen ulkopuolella;
- f) "vapaa-ajalla" yhtäjaksoista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla;
- g) "vuorokautisella lepoajalla" vuorokautista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla ja joka käsittää "säännöllisen vuorokautisen lepoajan" ja "lyhennetyt vuorokautisen lepoajan":
- "säännöllisellä vuorokautisella lepoajalla" tarkoitetaan yhtäjaksoista, vähintään 11 tuntia kestävästä vapaa-aikaa. Tämä säännöllinen vuorokautinen lepoaika voidaan vaihtoehtoisesti pitää kahdessa osassa, joista ensimmäisen on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään kolme tuntia ja jäljimmäisen on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään yhdeksän tuntia,
 - "lyhennetyllä vuorokautisella lepoajalla" tarkoitetaan yhtäjaksoista vapaa-aikaa, joka kestää vähintään yhdeksän tuntia mutta vähemmän kuin 11 tuntia;
- h) "viikoittaisella lepoajalla" viikoittaista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla ja joka käsittää "säännöllisen viikoittaisen lepoajan" ja "lyhennetyt viikoittaisen lepoajan":
- "säännöllisellä viikoittaisella lepoajalla" tarkoitetaan yhtäjaksoista, vähintään 45 tuntia kestävästä vapaa-aikaa,
 - "lyhennetyllä viikoittaisella lepoajalla" tarkoitetaan yhtäjaksoista vähemmän kuin 45 tuntia kestävästä vapaa-aikaa, joka voidaan ottaa huomioon 8 artiklan 6 kohdassa säädetyt edellytykset lyhentää vähintään 24 peräkkäiseksi tunniksi;
- i) "viikolla" ajanjaksoa, joka alkaa maanantaina kello 00.00 ja päättyy sunnuntaina kello 24.00;
- j) "ajoajalla" sen ajotoiminnan kestoa, joka on tallennettu
- joko automaattisesti tai puoliautomaattisesti asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteissä I ja I B määriteltyllä tallennuslaitteiston avulla, tai
 - manuaalisesti, kuten asetuksen (ETY) N:o 3821/85 16 artiklan 2 kohdassa edellytetään;
- k) "vuorokautisella ajoajalla" yhden vuorokautisen lepoajan päättymisen ja seuraavan vuorokautisen lepoajan alkamisen välillä tai yhden vuorokautisen ja yhden viikoittaisen lepoajan välillä kertynyttä yhteenlaskettua ajoaikaa;
- l) "viikoittaisella ajoajalla" viikon aikana kertynyttä yhteenlaskettua ajoaikaa;
- m) "suurimmalla sallitulla massalla" täyteen kuormatun ajoneuvon suurinta sallittua massaa;
- n) "säännöllisellä henkilöliikenteellä" yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 684/92⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettua kansallista ja kansainvälistä liikennettä;
- o) "monimiehityksellä" tilannetta, jossa ajoneuvossa on kahden peräkkäisen vuorokautisen lepoajan välisinä tai yhden vuorokautisen ja yhden viikoittaisen lepoajan välisinä ajoaikoina ajamista varten vähintään kaksi kuljettajaa. Monimiehityksen ensimmäisen tunnin aikana toisen kuljettajan tai toisten kuljettajien läsnäolo on vapaaehtoista, mutta monimiehityksen muuna aikana läsnäolo on pakollista;

(¹) EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- p) "kuljetusyrityksellä" tieliikennettä toisten lukuun tai omaan lukuunsa harjoittavaa, voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä, henkilöyhdistystä tai ryhmää, joka ei ole oikeushenkilö, sekä tieliikennettä toisten lukuun tai omaan lukuunsa harjoittavaa julkisen viranomaisen alaista elintä riippumatta siitä, onko se itse oikeushenkilö tai onko viranomainen, jonka alainen se on, oikeushenkilö;
- q) "ajoajalla" yhteenlaskettua ajoaikaa siitä, kun kuljettaja aloittaa ajamisen lepoajan tai tauon jälkeen, siihen asti, kunnes hän pitää lepoajan tai tauon. Ajoaika voi olla yhtäjaksoinen tai siinä voi olla taukoja.

II LUKU

MIEHISTÖ, AJOAJAT, TAUOT JA LEPOAJAT

5 artikla

- Rahastajien alaikäraja on 18 vuotta.
- Autonapumiesten alaikäraja on 18 vuotta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa autonapumiesten alaikärajan 16 vuoteen, jos
 - kyseistä tieliikennettä harjoitetaan yhdessä jäsenvaltiossa enintään 50 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon asemapaikasta, mukaan luettuna paikallishallintoalueet, joiden keskus sijaitsee kyseisellä etäisyydellä;
 - ikärajaa alennetaan ammatillista koulutusta varten; ja
 - noudatetaan työsuhdetta koskevia kyseisen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä.

6 artikla

- Vuorokautinen ajoaika saa olla enintään yhdeksän tuntia.

Vuorokautista ajoaikaa voidaan kuitenkin enintään kahdesti viikon aikana pidentää enintään kymmeneen tuntiin.

- Viikoittainen ajoaika saa olla enintään 56 tuntia, eikä se saa johtaa direktiivissä 2002/15/EY säädetyin viikoittaisen enimmäistyöajan ylittymiseen.
- Kahden peräkkäisen viikon aikana kertynyt yhteenlaskettu ajoaika saa olla enintään 90 tuntia.
- Vuorokautisiin ja viikoittaisiin ajoaikoihin on sisällyttävä koko ajoaika, joka on ajettu yhteisön tai kolmannen maan alueella.

5. Kuljettajan on kirjattava "muuksi työksi" 4 artiklan e alakohdassa tarkoitettu aika ja aika, jonka hän käyttää ajaessaan tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kuuluvia kaupallisia tarkoituksia varten käytettävää ajoneuvoa, sekä kirjattava asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määritelty "varallaoloaika" viimeisestä vuorokautisesta tai viikoittaisesta lepoajasta lähtien. Tämä on merkittävä käsin piirturilevyyn tai tulosteeseen taikka tallennettava käsin valvontalaitteeseen.

7 artikla

Neljän ja puolen tunnin ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä vähintään 45 minuutin yhtäjaksoinen tauko, jollei hän pidä lepoaikaa.

Tämä tauko voidaan korvata vähintään 15 minuuttia kestävällä tauolla, jota seuraa vähintään 30 minuutin tauko, joka puolestaan sijoitetaan siten, että noudatetaan ensimmäisen kohdan säännöksiä.

8 artikla

1. Kuljettajan on pidettävä vuorokautiset ja viikoittaiset lepoajat.

2. Jokaisen 24 tunnin ajanjakson kuluessa edellisen vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan päättymisestä kuljettajan on täytynyt pitää uusi vuorokautinen lepoaika.

Jos se vuorokautisen lepoajan osa, joka sisältyy kyseiseen 24 tunnin ajanjaksoon, on vähintään yhdeksän tuntia mutta vähemmän kuin 11 tuntia, kyseistä vuorokautista lepoaikaa on pidettävä lyhennettynä vuorokautisena lepoaikana.

3. Vuorokautista lepoaikaa voidaan pidentää niin, että siitä tulee säännöllinen tai lyhennetty viikoittainen lepoaika.

4. Kuljettaja voi pitää enintään kolme lyhennettyä vuorokautista lepoaikaa kahden viikoittaisen lepoajan välillä.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, monimiehitykseen kuuluvan kuljettajan on 30 tunnin kuluessa vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan päättymisestä täytynyt pitää uusi vähintään yhdeksän tunnin vuorokautinen lepoaika.

6. Kahden peräkkäisen viikon aikana kuljettajan on pidettävä vähintään

— kaksi säännöllistä viikoittaista lepoaikaa, tai

— yksi säännöllinen viikoittainen lepoaika ja yksi lyhennetty vähintään 24 tunnin pituinen viikoittainen lepoaika; vähennys on kuitenkin korvattava vastaavalla yhtäjaksoisella vapaa-ajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

Viikoittaisen lepoajan on alettava viimeistään kuuden 24 tunnin jakson kuluttua edellisen viikoittaisen lepoajan päättymisestä.

7. Lyhennetystä viikoittaisesta lepoajasta korvauksena pidettävä vapaa-aika on liitettävä toiseen vähintään yhdeksän tunnin pituiseen lepoaikaan.

8. Vuorokautiset lepoajat ja lyhennetyt viikoittaiset lepoajat, jotka pidetään muualla kuin ajoneuvon asemapaikkakunnalla, voidaan kuljettajan valinnan mukaan pitää ajoneuvossa, jos siinä on asianmukaiset nukkumismahdollisuudet jokaista kuljettajaa varten ja ajoneuvo on pysäköitynä.

9. Kahdelle viikolle jakautuva viikoittainen lepoaika voidaan laskea jommankumman viikon lepoajaksi muttei molempien.

9 artikla

1. Kun kuljettaja seuraa lautalla tai junassa kuljetettavaa ajoneuvoa ja pitää säännöllisen vuorokautisen lepoajan, kyseinen lepoaika voidaan poiketen siitä, mitä 8 artiklassa säädetään, keskeyttää korkeintaan kaksi kertaa muun toiminnan vuoksi, joka saa kestää yhteensä enintään yhden tunnin. Tällaisena säännöllisenä vuorokautisena lepoaikana kuljettajalla on oltava käytettävissään vuode tai makuusija.

2. Aika, joka on käytetty matkustamiseen paikkakunnalla, missä toimiminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon kuljettajana alkaa, tai kyseiseltä paikkakunnalta palaamiseen, kun ajoneuvo ei ole kuljettajan kotona eikä hänen säännöllisenä asemapaikkanaan olevassa työnantajan toimipisteessä, saadaan laskea vapaa-ajaksi tai tauoksi vain silloin, kun kuljettaja on lautalla tai junassa ja hänen käytettävissään on vuode tai makuusija.

3. Aika, jonka kuljettaja on käyttänyt tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattoman ajoneuvon kuljettamiseen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon luo tai luota, kun se ei ole kuljettajan kotona eikä hänen säännöllisenä asemapaikkanaan olevassa työnantajan toimipisteessä, on laskettava ”muuksi työksi”.

III LUKU

KULJETUSYRITYKSEN VASTUU

10 artikla

1. Kuljetusyritys ei saa maksaa palveluksessaan tai käytösään oleville kuljettajille ajomatkan ja/tai kuljetettujen tavaroiden määrän perusteella palkkioita edes lisäpalkkioiden tai palkanlisien muodossa, jos tällaiset palkkiot saattavat vaarantaa liikenneturvallisuutta ja/tai saattavat kannustaa rikkomään tämän asetuksen säännöksiä.

2. Kuljetusyrityksen on järjestettävä 1 kohdassa tarkoitettujen kuljettajien työ siten, että kuljettajat voivat noudattaa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja tämän asetuksen II luvun säännöksiä. Kuljetusyrityksen on annettava kuljettajalle asianmukaiset ohjeet ja tarkastettava säännöllisesti, että asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja tämän asetuksen II luvun säännöksiä noudatetaan.

3. Kuljetusyritys on vastuussa kuljettajiensa tekemistä rikkomuksista, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tämän vastuun edellytykseksi, että kuljetusyritys on rikkonut 1 ja 2 kohtaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta pitää kuljetusyrityksiä täysin vastuullisina. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon mahdollisen näytön siitä, että kuljetusyritystä ei kohtuudella voida pitää vastuullisena tehdystä rikkomuksesta.

4. Kuljetusyritysten, lähettäjiä, huolitsijoiden, matkanjärjestäjien, hankkijoiden, alihankkijoiden ja kuljettajia välittävien toimistojen on varmistettava, että sopimusperusteiset liikenteen aikataulut ovat tämän asetuksen mukaiset.

5. a) Kuljetusyrityksen, joka käyttää asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteen I B mukaisilla valvontalaitteilla varustettuja ajoneuvoja ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoja, on

i) varmistettava, että ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidaan kaikki tiedot jäsenvaltion määräämin väliajoin ja että olennaiset tiedot kopioidaan useammin sen varmistamiseksi, että kaikki tiedot sen toteuttamista tai sen lukuun toteutetuista toimista kopioidaan;

ii) varmistettava, että kaikki ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidut tiedot säilytetään vähintään kaksitoista kuukautta niiden kirjaamisen jälkeen ja että tällaiset tiedot ovat tarkastusviranomaisen pyynnöstä saatavilla yrityksen toimitiloissa joko suoraan tai etäyhteyden avulla.

b) ”Kopioinnilla” tarkoitetaan tässä kohdassa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteessä I B olevan I luvun s alakohdassa esitetyn määritelmän mukaista kopiointia.

c) Komissio päättää 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti enimmäistihedestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava a alakohdan i alakohdan mukaisesti.

IV LUKU

POIKKEUKSET

11 artikla

Jäsenvaltio voi soveltaa 6–9 artiklassa säädettyjä pitempiä vähimmäistaukoja ja -lepoaikoja tai lyhyempiä enimmäisajoaikoja, kun on kyse tieliikenteestä, jota harjoitetaan ainoastaan sen alueella. Jäsenvaltion on kuitenkin tällöin otettava huomioon työehtosopimukset ja muut asianmukaiset työmarkkinaosapuolten tekemät sopimukset. Kansainvälisessä tieliikenteessä toimiviin kuljettajiin on kuitenkin sovellettava tätä asetusta.

12 artikla

Saadakseen ajoneuvon sopivaan pysähdyspaikkaan kuljettaja voi poiketa 6–9 artiklasta siinä määrin kuin on tarpeen henkilöiden, ajoneuvon tai kuorman turvallisuuden varmistamiseksi, jos hän ei siten vaaranna liikenneturvallisuutta. Kuljettajan on tehtävä tällaisen poikkeamisen luonteesta ja syystä käsin merkintä valvontalaitteen piirturilevyyn tai valvontalaitteesta tulostettuun asiakirjaan tai työvuorolistaan viimeistään saavuttuaan sopivaan pysähdyspaikkaan.

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat omalla alueellaan tai kyseisen jäsenvaltion suostumuksella, toisen jäsenvaltion alueella myöntää yksittäistapauksittain asettamiensa edellytysten mukaisesti poikkeuksia 5–9 artiklan säännöksistä seuraavanlaisilla ajoneuvoilla harjoitettavaan liikenteeseen, jos tällaiset poikkeukset eivät vaaranna 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista:

- a) viranomaisten omistamat tai ilman kuljettajaa vuokraamat ajoneuvot, joita käytetään sellaisessa tieliikenteessä, jolla ei kilpailla yksityisten kuljetusyritysten kanssa;
- b) maanviljelyä, puutarhaviljelyä, metsätaloutta, kotieläintaloutta tai kalastusta harjoittavien yritysten käyttämät tai ilman kuljettajaa vuokraamat ajoneuvot, joita käytetään tavarankuljetukseen niiden omassa yritystoiminnassa enintään 100 kilometrin etäisyydellä yrityksen sijaintipaikasta;
- c) maa- ja metsätaloudessa käytettävät maatalous- ja metsätraktorit enintään 100 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon omistavan tai sitä vuokraavan yrityksen sijaintipaikasta;
- d) ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, joiden suurin sallittu massa on enintään 7,5 tonnia ja
 - joita yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 13 kohdassa määritellyt yleispalvelun tarjoajat käyttävät yleispalvelussa lähetysten toimittamiseen, tai
 - joita käytetään sellaisten materiaalien tai laitteiden kuljetukseen, joita kuljettaja tarvitsee työnsä yhteydessä.
 Näitä ajoneuvoja saadaan käyttää enintään 50 kilometrin etäisyydellä yrityksen sijaintipaikasta ja sillä ehdolla, että ajoneuvojen kuljettaminen ei ole kuljettajan päätyö;
- e) ajoneuvot, joita käytetään yksinomaan pinta-alaltaan enintään 2 300 neliökilometrin suuruisilla saarilla, joita

moottoriajoneuvoliikenteen käytettävissä oleva silta, kahlaamo tai tunneli ei yhdistä valtion muuhun osaan;

- f) tavaraliikenteessä käytettävät ajoneuvot, joiden käyttövoimana on maa- tai nestekaasu taikka sähkövoima ja joiden suurin sallittu massa, perävaunu tai puoliperävaunu mukaan luettuna, on enintään 7,5 tonnia ja joita käytetään enintään 50 kilometrin etäisyydellä yrityksen sijaintipaikasta;
- g) ajokortin tai ammattitaitoa osoittava todistuksen saamiseksi annettavaan ajo-opetukseen ja suoritettavaan tutkintoon käytettävät ajoneuvot, edellyttäen ettei ajoneuvoja käytetä kaupallisessa tavara- tai henkilöliikenteessä;
- h) ajoneuvot, joita käytetään viemärlaitoksen toiminnassa, tulvantorjunnassa vesi-, kaasun- ja sähkölaitosten toiminnassa, maanteiden kunnossapidossa ja valvonnassa, ovelta ovelle tapahtuvassa talousjätteiden keruussa ja kuljetuksessa, sähkö- ja puhelinpalveluissa, radio- ja televisiolähetysissä sekä radio- tai televisiolähettimien tai -vastaanottimien tunnistamisessa;
- i) ajoneuvot, joissa on 10–17 paikkaa ja joita käytetään yksinomaan ei-kaupalliseen henkilöliikenteeseen;
- j) sirkusten ja huvipuistojen laitteita kuljettavat erikoisajoneuvot;
- k) erilaisissa hankkeissa käytettävät erityisvarusteiset liikkuvat ajoneuvot, joita käytetään pääosin opetustarkoituksiin ajoneuvon ollessa pysäköitynä;
- l) ajoneuvot, joita käytetään maidon keräämiseen maataloilta ja maidonkuljetusastioiden tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen maitovalmisteiden palauttamiseen maataloilille;
- m) rahaa ja/tai arvoesineitä kuljettavat erikoisajoneuvot;
- n) ajoneuvot, joita käytetään eläinjätteiden tai muiksi kuin elintarvikkeiksi käytettävien ruohojen kuljetukseen;
- o) yksinomaan maanteiden solmukohtiin liittyvillä alueilla, kuten satamissa, satamien ja muiden liikennemuotojen yhdistämiseksi perustetuissa terminaaleissa (interport) ja rautatieterminaaleissa, olevilla teillä käytetyt ajoneuvot;
- p) ajoneuvot, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen 50 kilometrin säteellä maataloilta paikallisille markkinoille ja päinvastoin tai markkinoilta paikallisiin teuras-tamoihin.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista, ja komissio ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

3. Jos 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttaminen ei vaarannu ja kuljettajia suojellaan asianmukaisesti, jäsenvaltio voi, saatuaan komission hyväksynnän, myöntää seuraavissa tapauksissa omalla alueellaan tätä asetusta koskevia vähäisiä vapautuksia sellaisilla ennalta rajatuilla alueilla käytettäviä ajoneuvoja varten, joilla asukastiheys neliökilometriä kohti on alle 5 asukasta:

- säännöllinen kotimaan henkilöliikenne, jonka aikataulun viranomaiset ovat vahvistaneet, jolloin voidaan sallia vain taukoja koskevat poikkeukset, ja
- omaan tai toisen lukuun harjoitettava kotimaan tavaraliikenne, joka ei vaikuta yhtenäismarkkinoihin ja jota tarvitaan tiettyjen elinkeinoalojen ylläpitämiseksi kyseisellä alueella, kun tämän asetuksen vapautussäännöksissä asetetaan ajoneuvon käyttöetäisyyden yläraja 100 kilometriin saakka.

Tämän poikkeuksen mukaiseen tieliikenteeseen voi kuulua matka alueelle, jolla asukastiheys neliökilometriä kohti on 5 tai sitä suurempi, ainoastaan silloin, kun on kyse matkan aloittamisesta tai päättämisestä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava luonteeltaan ja soveltamisalaltaan oikeasuhteisia.

14 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat komission luvalla myöntää vapautuksia tämän asetuksen 6–9 artiklan säännösten soveltamisesta poikkeuksellisisa olosuhteissa harjoitettaville kuljetuksille, jos tällaiset poikkeukset eivät vaaranna 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

2. Kiireellisissä tapauksissa jäsenvaltiot voivat myöntää enintään 30 päivän ajaksi poikkeuksen, josta on ilmoitettava komissiolle välittömästi.

3. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kaikista tämän artiklan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen kuljettajiin sovelletaan kansallisia sääntöjä, jotka antavat sallittuja ajoaikoja sekä pakollisia taukoja ja lepoaikoja koskevan asianmukaisen suojan.

V LUKU

VALVONTAMENETTELYT JA SEURAAMUKSET

16 artikla

1. Kun on kyse ajoneuvoista, joita ei ole varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 mukaisesti valvontalaitteilla, tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan

- a) säännölliseen kansalliseen henkilöliikenteeseen; ja

- b) säännölliseen kansainväliseen henkilöliikenteeseen, jonka reitin päätepisteet ovat linnuntietä enintään 50 kilometrin etäisyydellä kahden jäsenvaltion välisestä rajasta ja jonka reitin pituus on enintään 100 kilometriä.

2. Kuljetusyrityksen on laadittava liikenteen aikataulu ja miehistön työvuorolista, joista on kunkin kuljettajan osalta käytävä ilmi kuljettajan nimi, asemapaikka sekä etukäteen määrätyt ajoajat, muu työ, tauot ja varallaoloaika.

Jokaisella 1 kohdassa tarkoitettuun liikenteeseen määrätyllä kuljettajalla on oltava mukanaan ote työvuorolistasta sekä aikataulun jäljennös.

3. Työvuorolistaa koskevat vaatimukset ovat seuraavat:

- a) työvuorolistaan on merkittävä kaikki 2 kohdassa tarkoitettut tiedot vähintään 28 edellisen päivän ajalta; nämä tiedot on päivitettävä säännöllisesti vähintään kerran kuukaudessa;
- b) kuljetusyrityksen johtajan tai hänen valtuuttamansa henkilön on allekirjoitettava työvuorolista;
- c) kuljetusyrityksen on säilytettävä työvuorolista vuoden ajan sen voimassaolon päättymisestä. Kuljetusyrityksen on annettava siitä ote asianomaisille kuljettajille, jotka sitä pyytävät; ja
- d) työvuorolista on pyydettyä esitettävä ja luovutettava valvontaviranomaiselle.

17 artikla

1. Jotta komissio voisi laatia joka toinen vuosi kertomuksen tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 soveltamisesta sekä kyseisen alan kehityksestä, jäsenvaltioiden on toimitettava sille tarvittavat tiedot päätöksen 93/173/ETY⁽¹⁾ mukaisella vakiolomakkeella.

2. Tiedot on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen kaksivuotiskauden päättymistä seuraavan vuoden syyskuun 30 päivänä.

3. Kertomuksessa on myös ilmoitettava, miten 13 artiklassa säädettyjä poikkeuksia on sovellettu.

4. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 13 kuukauden kuluessa kyseisen kaksivuotiskauden päättymisestä.

⁽¹⁾ EYVL L 72, 25.3.1993, s. 33.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt, sekä toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 rikkominen ei saa johtaa useampaan kuin yhteen seuraamukseen tai menettelyyn. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä ja seuraamuksista koskevista säännöistä komissiolle 29 artiklan toisessa kohdassa säädettyyn päivään mennessä. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltion on annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus määrätä seuraamus yritykselle ja/tai kuljettajalle tämän asetuksen rikkomisesta, joka on todettu kyseisen jäsenvaltion alueella ja josta ei ole vielä määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.

Poikkeuksena tästä, jos todettu rikkominen

- ei ole tapahtunut kyseisen jäsenvaltion alueella, ja
- sen on tehnyt yritys, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, tai kuljettaja, jonka työpaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa,

jäsenvaltio voi 1 päivään tammikuuta 2009 asti seuraamuksen määräämisen sijasta ilmoittaa tiedot rikkomuksista sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yritys on sijoittautunut tai jossa kuljettajan työpaikka on.

3. Jos jäsenvaltio käynnistää menettelyn tai määrää seuraamuksen tietystä rikkomuksesta, sen on toimitettava tästä kuljettajalle asianmukainen kirjallinen näyttö.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on oikeasuhteisten seuraamusten järjestelmä, joka voi sisältää taloudellisia seuraamuksia ja jota sovelletaan, jos yritys tai siihen sidoksissa olevat lähettäjät, huolitsijat, matkanjärjestäjät, hankkijat, alihankkijat ja kuljettajia välittävät toimistot rikkovat tämän asetuksen tai asetuksen (ETY) N:o 3821/85 säännöksiä.

20 artikla

1. Kuljettajan on säilytettävä jäsenvaltiolta saamansa näyttö määrättyistä seuraamuksista tai menettelyn käynnistämisestä siihen asti, kun sama tämän asetuksen rikkominen ei voi enää

johtaa toiseen menettelyyn tai seuraamukseen tämän asetuksen säännösten nojalla.

2. Kuljettajan on esitettävä pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitettu näyttö.

3. Kuljettajan, joka on useamman kuin yhden kuljetusyrityksen palveluksessa tai käytettävissä, on toimitettava kullekin yritykselle riittävät tiedot, jotta se voi noudattaa II luvun säännöksiä.

21 artikla

Tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, että tätä asetusta on rikottu tavalla, joka hyvin todennäköisesti vaarantaa liikenneturvallisuuden, sen on valtuutettava toimivaltaiset viranomaiset estämään kyseisellä ajoneuvolla ajamisen, kunnes rikkomuksen syy on korjattu. Jäsenvaltiot saavat käyttää pakkoa saadakseen kuljettajan pitämään vuorokautisen lepoajan. Jäsenvaltioiden on myös tarvittaessa peruutettava kokonaan tai määräajaksi yrityksen toimilupa tai rajoitettava sitä, jos yritys on sijoittautunut asianomaiseen jäsenvaltioon, tai peruutettava kokonaan tai määräajaksi kuljettajan ajo-oikeus tai rajoitettava sitä. Komissio laatii 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suuntaviivat tämän artiklan säännösten yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamisessa ja sen noudattamisen valvonnassa.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti vaihdettava keskenään kaikkia käytettävissä olevia tietoja

a) II luvussa vahvistettujen sääntöjen rikkomisesta, kun siihen ovat syyllistyneet ulkomailla asuvat henkilöt, sekä kaikista siitä määrätyistä seuraamuksista;

b) seuraamuksista, joita jäsenvaltiossa on sovellettu siellä asuviin henkilöihin, jotka ovat rikkoneet kyseisiä sääntöjä muissa jäsenvaltioissa.

3. Jäsenvaltioiden on lähetettävä säännöllisesti olennaiset tiedot tämän asetuksen säännösten kansallisesta tulkinnasta ja soveltamisesta komissiolle, joka saattaa nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden käytettäväksi sähköisessä muodossa.

4. Komissio edistää 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean avulla jäsenvaltioiden tämän asetuksen kansallisesta tulkinnasta ja soveltamisesta käymää vuoropuhelua.

23 artikla

Yhteisön on aloitettava kolmansien maiden kanssa neuvotteletut, jotka voivat osoittautua tarpeellisiksi tämän asetuksen täytäntöönpanemista varten.

24 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 18 artiklan 1 kohdassa perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

1. Jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio
 - a) tutkii tapaukset, joissa esiintyy eroja tämän asetuksen säännösten soveltamisessa ja täytäntöönpanossa ja jotka koskevat erityisesti ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja;
 - b) selventää tämän asetuksen säännöksiä yhteisen lähestymistavan edistämiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio tekee 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätöksen suositeltavasta lähestymistavasta. Komissio ilmoittaa päätöksestään Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3821/85 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tässä asetuksessa sovelletaan tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 (*) 4 artiklan määritelmiä.

(*) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1”

- 2) Korvataan 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Valvontalaitte on asennettava ja sitä on käytettävä jäsenvaltiossa rekisteröidyissä ajoneuvoissa, joita käytetään maanteiden henkilö- tai tavaraliikenteessä, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 561/2006 3 artiklassa tarkoitettuja ajoneuvoja. Asetuksen (EY) N:o 561/2006 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvot sekä ajoneuvot, joille on myönnetty vapautus asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisesta, mutta joihin ei enää

sovelleta vapautusta asetuksen (EY) N:o 561/2006 nojalla, on saatettava tämän vaatimuksen mukaisiksi 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa asetuksen (EY) N:o 561/2006 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa mainitut ajoneuvot tämän asetuksen soveltamisesta.

3. Jäsenvaltiot voivat komission luvalla myöntää vapautuksen tämän asetuksen soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 561/2006 14 artiklassa tarkoitettuihin kuljetuksiin käytettäville ajoneuvoille.”

- 3) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yrityksen on säilytettävä piirturilevyjä ja 15 artiklan 1 kohdan noudattamiseksi tehtyjä tulosteita käytön jälkeen vähintään yksi vuosi aikajärjestyksessä ja luettavassa muodossa ja annettava niistä jäljennös asianomaiselle kuljettajalle tämän pyynnöstä. Yrityksen on myös annettava jäljennös kuljettajakortilta kopioiduista tiedoista kyseisille kuljettajille, jotka pyytävät niitä, ja jäljennös paperitulosteena. Piirturilevyt, tulosteet ja kopioidut tiedot on pyynnöstä esitettävä tai luovutettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle.”

- 4) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

— Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos kuljettajakortti vahingoittuu, toimii huonosti tai ei ole kuljettajan hallussa, kuljettajien on

- a) matkansa alkaessa tulostettava yksityiskohtaiset tiedot kuljettajan ajamasta ajoneuvosta ja merkittävä tulostettuun asiakirjaan

- i) seikat, joiden avulla kuljettaja voidaan tunnistaa (nimi ja kuljettajakortin tai kuljettajan ajokortin numero), sekä allekirjoituksensa;

- ii) jäljempänä 3 kohdan toisen luetelmakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen ajanjaksot;

- b) matkansa päätyttyä tulostettava valvontalaitteeseen tallennetut aikatiedot ja kirjattava siihen tekemänsä muun työn aika, varallaoloaikansa ja vapaa-aikansa matkan alussa tehdyn tulosteen ottamisen jälkeen, ellei tietoja ole tallennettu ajopiirturiin, ja merkittävä kyseiseen asiakirjaan yksityiskohtat, joiden avulla kuljettaja voidaan tunnistaa (nimi ja kuljettajakortin tai kuljettajan ajokortin numero), sekä kuljettajan allekirjoitus.”

— Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun kuljettajat eivät ole ajoneuvossa eivätkä siten voi käyttää ajoneuvoon asennettua laitetta, jäljempänä 3 kohdan toisen luettelakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut ajanjaksot

- a) on luettavasti ja piirturilevyä likaamatta merkittävä käsin, automaattisesti tai muulla tavoin piirturilevyyn, jos ajoneuvossa on liitteen I mukainen valvontalaite; tai
- b) ne on merkittävä kuljettajakorttiin käyttämällä valvontalaitteen käsinmerkintämahdollisuutta, jos ajoneuvossa on liitteen I B mukainen valvontalaite.

Jos liitteen I B mukaisella valvontalaitteella varustetussa ajoneuvossa on mukana useampi kuin yksi kuljettaja, näiden on varmistettava, että heidän kuljettajakorttinsa on asetettu ajopiirturiin oikeaan aukkoon.”

— Korvataan 3 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

- ”b) ’muulla työllä’ tarkoitetaan maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY (*) 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä muuta toimintaa kuin ajamista, sekä myös kaikkea samalle tai toiselle työnantajalle tehtävää työtä joko kuljetusalalla tai sen ulkopuolella, ja se on merkittävä merkin alle;
- c) ’varallaoloaika’, joka on määritelty direktiivin 2002/15/EY 3 artiklan b alakohdassa, on merkittävä merkin alle.”

(*) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

— Poistetaan 4 kohta.

— Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. a) Kuljettajan ajaessa ajoneuvoa, jossa on liitteen I mukainen valvontalaite, kuljettajan on milloin tahansa pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle

- i) kuluvan viikon piirturilevyt sekä kuljettajan edellisten 15 päivän kuluessa käyttämät piirturilevyt;

- ii) kuljettajakortti, jos hänellä sellainen on; ja

- iii) kaikki käsin tehdyt muistiinpanot ja tulosteet kuluvalta viikolta ja edeltäviltä 15 päivältä, joita tässä asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 561/2006 edellytetään.

Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen edellä i ja iii alakohdassa tarkoitetut ajanjaksot kattavat kuluvan päivän ja edeltävät 28 päivää.

- b) Kuljettajan ajaessa ajoneuvoa, jossa on liitteen I B mukainen valvontalaite, kuljettajan on milloin tahansa pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle

- i) kuljettajakorttinsa;

- ii) kaikki käsin tehdyt muistiinpanot ja tulosteet kuluvalta viikolta ja edeltäviltä 15 päivältä, joita tässä asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 561/2006 edellytetään; ja

- iii) piirturilevyt edellisessä alakohdassa tarkoitettua ajoneuvoa.

Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen ii alakohdassa tarkoitettu ajanjakso kattaa kuluvan päivän ja edeltävät 28 päivää.

- c) Toimivaltainen valvontaviranomainen voi valvoa asetuksen (EY) N:o 561/2006 noudattamista piirturilevyjen, valvontalaitteen tai kuljettajakortin tallentamien näytölle tai kirjoittimelle tulostettujen tietojen ja, jollei näitä tietoja ole, minkä tahansa muun todistusvoimaisen asiakirjan avulla, joka osoittaa, että 16 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kaltaisia säännöksiä ei ole noudatettu.”

27 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2135/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”1. a) Kahdennestakymmenen päivästä alkaen siitä kun tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (*) on julkaistu, ajoneuvoissa, jotka otetaan käyttöön ensimmäistä kertaa, on oltava asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 olevan liitteen I B säännösten mukainen valvontalaite.

(*) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1”

2) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet voidakseen toimittaa kuljettajakortit viimeistään kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 561/2006 on julkaistu.”.

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3820/85 ja korvataan se tällä asetuksella.

Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaa sovelletaan kuitenkin edelleen direktiivin 2003/59/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyihin päivämääriin asti.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä huhtikuuta 2007, lukuun ottamatta 10 artiklan 5 kohtaa, 26 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 27 artiklaa, jotka tulevat voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 15 päivänä maaliskuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. WINKLER

JULKILAUSUMA

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin varmistamaan, että AETR-sopimuksen määräykset saatetaan vastaamaan tätä asetusta kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Jollei vastaavuutta ole voitu toteuttaa sanotussa ajassa, komissio esittää asianmukaisia toimia tilanteen korjaamiseksi.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/21/EY,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006,

kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä joulukuuta 2005 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission tiedonannossa ”Turvallinen kaivostoiminta: viimeaikaisten kaivosonnettomuuksien jälkeiset toimet” mainitaan yhtenä ensisijaisena toimenä kaivannaisteollisuuden jätehuollon sääntelyaloite. Tämän toimen tarkoituksena on täydentää aloitteita, jotka perustuvat vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/105/EY ⁽⁴⁾, sekä parhaita käytettävissä olevia tekniikoita kaivostoiminnasta syntyvän sivukiven ja rikastusjätteen käsittelyssä koskevan asiakirjan laatimista ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUVL C 109, 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 31. maaliskuuta 2004 (EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 451), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. huhtikuuta 2005 (EUVL C 172 E, 12.7.2005, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. syyskuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, hyväksytty 18. tammikuuta 2006, ja neuvoston päätös, tehty 30. tammikuuta 2006.

⁽⁴⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

(2) Euroopan parlamentti antoi 5 päivänä heinäkuuta 2001 antamassaan edellä mainittua tiedonantoa koskevassa päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ täyden tukensa aikomukselle antaa kaivannaisteollisuuden jätehuoltoa koskeva direktiivi.

(3) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁷⁾ asetetaan tavoitteita jätteen osalta, joka kuitenkin syntyy: sen vaarallisuusastetta olisi alennettava ja sen pitäisi aiheuttaa mahdollisimman pieni riski; etusija olisi annettava jätteiden hyödyntämiselle ja erityisesti kierrätykselle; hävitettäväksi menevän jätteen määrän olisi oltava mahdollisimman vähäinen, ja se olisi hävitettävä turvallisesti, ja hävitettäväksi tarkoitettu jäte olisi käsiteltävä mahdollisimman lähellä sen syntypaikkaa sikäli kuin tämä ei vähennä jätteen käsittelytoimien tehokkuutta. Päätöksessä N:o 1600/2002/EY esitetään onnettomuuksiin liittyvänä ensisijaisena toimenä myös erityisesti kaivostoiminnasta aiheutuvien suuronnettomuuksien vaarojen torjuntaa ja kaivosjätettä koskevien toimenpiteiden kehittäminen. Päätöksessä N:o 1600/2002/EY mainitaan ensisijaisena toimenä myös kaivannaisteollisuuden kestävä hoidon edistäminen kyseisen teollisuuden ympäristövaikutusten vähentämiseksi.

(4) Kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ympäristölle tai ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien haittavaikutusten torjumiseksi tai minimoimiseksi on yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden mukaisesti asetettava vähimmäisvaatimukset; tällaista jätettä ovat esimerkiksi rikastusjäte (mineraalien erilaisissa käsittelyissä jäljelle jäävä kiinteä tai lietemäinen jäte), sivukivi ja irtomaa (kaivannaistoiminnassa malmiin tai mineraaliesiintymään käsiksi pääsemiseksi siirrettävä aines, mukaan luettuna tuotannon valmisteluvaiheen aikana siirrettävä aines) ja pintamaa (maaperän ylin kerros), mikäli ne ovat jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ⁽⁸⁾ määritelmän mukaista jätettä.

(5) Kestävää kehitystä käsitelleessä Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 2002 huippukokouksessa hyväksytyn kestä-

⁽⁶⁾ EYVL C 65 E, 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (15) Jätealuetta ei pitäisi luokitella A-luokkaan yksinomaan sellaisten riskien perusteella, jotka kohdistuvat kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeluun ja joita koskee muu yhteisön lainsäädäntö, erityisesti direktiivit 92/91/ETY⁽¹⁾ ja 92/104/ETY⁽²⁾.
- (16) Kaivannaisteollisuuden jätehuollon erityispiirteiden vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön erityiset hakemus- ja lupamenettelyt tällaisten jätteiden vastaanottoon käytettävien jätealueiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset säännöllisin väliajoin tarkastelevat uudelleen ja tarvittaessa ajantasaistavat lupaehtoja.
- (17) Jäsenvaltiot olisi velvoitettava varmistamaan, että tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) mukaisesti yleisölle tiedotetaan jätehuoltolupahakemuksista ja niistä, joita asia koskee, kuullaan ennen jätehuoltoluvan myöntämistä.
- (18) On tarpeen ilmoittaa selvästi ne vaatimukset, jotka kaivannaisteollisuuden jätealueiden olisi täytettävä sijainnin, hoidon, valvonnan ja käytöstä poistamisen sekä sellaisten ehkäisevien ja suojelevien toimien osalta, jotka on toteutettava minkä tahansa ympäristöuhan torjumiseksi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä erityisesti suotoveden maaperään suotautumisen aiheuttaman pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.
- (19) On tarpeen määritellä selkeästi A-luokkaan kuuluvat kaivannaisteollisuuden jätealueet ottaen huomioon tällaisten jätealueiden toiminnasta tai niissä tapahtuneesta onnettomuudesta, jossa jätettä pääsee jätealueen ulkopuolelle, seuraavat todennäköiset vaikutukset.
- (20) Jätteeseen, joka sijoitetaan takaisin tyhjiin louhoksiin joko niiden kunnostamista varten tai mineraalien louhintaprosessiin liittyvässä rakentamistarkoituksessa, kuten koneille tarkoitettujen kulkuteiden, kuljetusluiskien, väliseinien, suojaesteiden tai -vallien rakentamiseksi tyhjiin louhoksiin tai niiden ylläpitämiseksi, on myös sovellettava tiettyjä vaatimuksia pintavesien ja/tai pohjavesien suojelemiseksi, tällaisen jätteen vakauden turvaamiseksi ja soveltuvan seurannan järjestämiseksi sen jälkeen, kun tällainen toiminta on päättynyt. Vastaavasti tällaiseen jätteeseen ei tulisi soveltaa tämän direktiivin yksinomaan "jätealueita" koskevia vaatimuksia, paitsi niitä, jotka on mainittu tyhjiä kaivoksia koskevassa erityissäännöksessä.
- (21) Jotta voitaisiin taata kaivannaisteollisuuden jätealueiden asianmukainen rakentaminen ja kunnossapito, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaisten jätealueiden suunnittelun, sijoittamisen ja hoidon suorittavat henkilöt, joilla on siihen tekninen pätevyys. On tarpeen varmistaa, että toiminnanharjoittajan ja henkilökunnan saama koulutus ja hankkima tieto takaa heille tarvittavat taidot. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava varmuus siitä, että toiminnanharjoittaja varmistaa uuden jätealueen rakentamiseen ja kunnossapitoon sekä olemassa olevan jätealueen laajennukseen tai muuttamiseen soveltuvat järjestelyt, myös jätealueen käytöstä poistamisen jälkeisenä aikana.
- (22) On tarpeen ottaa käyttöön seurantamenettelyt, joita sovelletaan jätealueiden käytön aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen. Olisi säädettävä A-luokkaan kuuluvien jätealueiden osalta käytöstä poistamisen jälkeisestä seuranta- ja valvontakaudesta, joka on suhteessa kyseisen jätealueen aiheuttamaan riskiin, samalla tavalla kuin direktiivi 1999/31/EY edellyttää.
- (23) On tarpeen määritellä, milloin ja miten kaivannaisteollisuuden jätealueet tulisi poistaa käytöstä, ja asettaa toiminnanharjoittajalle käytöstä poistamisen jälkeistä aikaa koskevat velvoitteet ja vastuut.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi velvoitettava kaivannaisteollisuuden toiminnanharjoittajat seuraamaan ja valvomaan jätealueita vesien ja maaperän pilaantumisen estämiseksi ja jätealueista ympäristölle tai ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien haittavaikutusten havaitsemiseksi. Jotta minimoidaan veden pilaantuminen, jätteen päästämiseksi vastaanottaviin vesistöihin olisi lisäksi noudatettava yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/60/EY⁽³⁾. Lisäksi rikastusjätettä sisältävien altaiden syanidi- ja syanidiyhdistepitoisuuksia tietyillä kaivannaisteollisuuden aloilla olisi niiden haitallisuuden ja myrkyvaikutusten vuoksi vähennettävä alhaisimmalle mahdolliselle tasolle käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Pitoisuuksille olisi vastavasti ja joka tapauksessa tämän direktiivin erityisvaatimusten mukaisesti asetettava enimmäismäärät tällaisten vaikutusten torjumiseksi.
- (25) Kaivannaisteollisuuden jätealueesta vastaavaa toiminnanharjoittajaa olisi vaadittava asettamaan jäsenvaltioiden erikseen päättämien menettelyjen mukaisesti rahoitusvakuus tai vastaava sen varmistamiseksi, että kaikki lupavelvoitteet täytetään, mukaan luettuina jätealueen käytöstä poistamiseen ja sen jälkeiseen aikaan liittyvät velvoitteet. Rahoitusvakuuden olisi oltava riittävä kattamaan jätealueen vaikutusalueella olevan maan, johon

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/91/ETY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/104/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (kahdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 404, 31.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- sisältyy itse jätealue sellaisena kuin se on kuvattuna 5 artiklan mukaisesti laaditussa ja 7 artiklassa tarkoitettun luvan edellyttämässä jätehuolto suunnitelmassa, kunnostaminen, josta huolehtii soveltuvalla tavalla pätevä ja riippumaton kolmas osapuoli. On aiheellista, että tällainen vakuus asetetaan ennen kuin jätettä aletaan sijoittaa jätealueelle ja että sen määrää säännöllisesti mukautetaan. Lisäksi aiheuttamisperiaatteen ja ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽¹⁾ mukaisesti on tärkeää tehdä selväksi, että kaivannaisteollisuuden jätealueesta vastaavilla toiminnanharjoittajilla on asianmukainen vastuu toiminnastaan aiheutuneista ympäristövahingoista tai tällaisten vahinkojen välittömästä uhkasta.
- (26) Sellaisten kaivannaisteollisuuden jätealueiden toiminnan osalta, joilla todennäköisesti on merkittäviä rajat ylittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja niistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä ihmisten terveydelle toisen jäsenvaltion alueella, olisi oltava yhteiset menettelytavat naapurusmaiden välisten kuulemisten helpottamiseksi. Tämä olisi toteutettava sen varmistamiseksi, että viranomaisten välillä vaihdetaan riittävästi tietoja ja yleisölle tiedotetaan asianmukaisesti kaikista jätealueista, joilla voi olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset perustavat kaivannaisteollisuuden jätealueiden tehokkaan tarkastus- tai vastaavan valvontajärjestelmän. Ennen jätteen sijoittamisen aloittamista olisi tarkastettava, että lupaehdot on noudatettu, sanotun kuitenkin rajoittamatta toiminnanharjoittajan lupavelvoitteita. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toiminnanharjoittajat seuraajineen pitävät ajantasaisesti kirjaa tällaisista jätealueista ja että toiminnanharjoittajat siirtävät jätealueen tilaa ja toimintaa koskevat tiedot seuraajilleen.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava säännöllisesti komissiolle kertomukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta, mukaan luettuina tiedot onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista. Komission olisi raportoitava näiden kertomusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta langetettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella sijaitsevat käytöstä poistetut jätealueet, hylätyt jätealueet mukaan luettuina, luetteloidaan, jotta niistä voidaan yksilöidä ne, joista aiheutuu vakavia haittavaikutuksia ympäristöön tai joista mahdollisesti keskipitkällä tai lyhyellä aikavälillä aiheutuu vakavia uhkia ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Tällaisten luetteloiden olisi oltava perustana asianmukaiselle toimenpideohjelmalle.
- (31) Komission olisi varmistettava riittävä tieteellisten ja teknisten tietojen vaihto siitä, miten jäsenvaltioissa luetteloidaan käytöstä poistetut jätealueet ja kehitetään menetelmät jäsenvaltioiden auttamiseksi tämän direktiivin noudattamisessa käytöstä poistettujen jätealueiden kunnostamisen osalta. Olisi myös varmistettava parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskeva tietojen vaihto jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä.
- (32) Jotta perustamissopimuksen 6 artiklaa sovellettaisiin yhdenmukaisella tavalla, ympäristönsuojeluväitteet on sisällytettävä yhteisön politiikkojen täytäntöönpanoon ja toimintoihin niin, että voidaan edistää kestävä kehitystä.
- (33) Tämä direktiivi voisi olla hyödyllinen väline tarkistettaessa, että yhteisön kehitysyhteistyörahautusta saaviin hankkeisiin sisältyvät tarpeelliset toimenpiteet kielteisten ympäristövaikutusten estämiseksi tai minimoimiseksi. Tällainen lähestymistapa on perustamissopimuksen 6 artiklan mukainen erityisesti siltä osin, että ympäristönsuojeluväitteet sisällytetään yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan.
- (34) Tämän direktiivin tavoitetta eli kaivannaisteollisuuden jätehuollon parantamista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimiessa yksin, koska huonosti hoidettuna tällainen jätehuolto voi aiheuttaa valtioiden rajat ylittävää pilaantumista. Aiheuttamisperiaatteen mukaan myös kaivannaisteollisuudesta peräisin olevasta jätteestä ympäristölle aiheutuneet vahingot on otettava huomioon, ja kyseisen periaatteen eri maissa erilaisen soveltamisen vuoksi talouden toimijoille koitua taloudellinen rasite voi olla eri maissa varsin erilainen. Kun kaivannaisteollisuuden jätehuoltoa ohjataan kansallisella politiikalla, on vaikea saavuttaa tavoite, jonka mukaan varmistetaan turvallisuuden ja vastuullisuuden vähimmäistaso tällaisen jätteen huollossa ja maksimoidaan tällaisen jätteen hyödyntäminen koko yhteisössä. Koska sen tähden tämän direktiivin tavoite voidaan direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimia perustamissopimuksen 5 artiklaan sisältyvän toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa tarkoitettua suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

(1) EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (35) Tämän direktiivin täytäntöönpanoon tarvittavat toimenpiteet on hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (36) Sellaisten jätealueiden toimintaa, jotka ovat olemassa ajankohtana, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi säänneltävä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet tällaisten jätealueiden mukauttamiseksi tämän direktiivin vaatimuksiin määrätyn ajanjakson kuluessa.
- (37) Jäsenvaltioita kannustetaan paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omat taulukkonsa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan toimenpiteet, menettelyt ja ohjeet kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ympäristöön, erityisesti veteen, ilmaan, maaperään, eläimistöön ja kasvistoon sekä maisemaan, aiheutuvien haitallisten vaikutusten ja niistä ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi tai vähentämiseksi mahdollisuuksien mukaan.

2 artikla

Soveltamisala

- Tämä direktiivi koskee sellaisten jätteiden huoltoa, jotka syntyvät mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa, rikastuksessa ja varastoinnissa sekä louhosten toiminnassa (jäljempänä ”kaivannaisjäte”), 2 ja 3 kohdassa vahvistetuina poikkeuksina.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta:
 - mineraalivarojen etsinnästä, louhinnasta tai rikastuksesta ja louhosten toiminnasta aiheutuvaan jätteeseen, joka ei suoraan synny näiden toimintojen tuloksena;
 - jätteeseen, joka syntyy mineraalivarojen offshore-etsinnässä, -louhinnassa ja -rikastuksessa;
 - direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa määritellyn veden johtamiseen ja pumpatun pohjaveden

palauttamiseen samaan pohjaveteen siinä määrin, kuin se on sallittu kyseisessä artiklassa.

- Mineraalivarojen etsinnästä, louhinnasta, rikastamisesta ja varastoinnista ja louhosten toiminnasta syntyvään pysyvään jätteeseen ja pilaantumattomaan maa-ainekseen sekä turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvään jätteeseen ei sovelleta 7 ja 8 artiklaa, 11 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 12 artiklaa, 13 artiklan 6 kohtaa eikä 14 ja 16 artiklaa, ellei niitä sijoiteta A-luokkaan kuuluvalle jätealueelle.

Toimivaltainen viranomais voi lieventää tai jättää soveltamatta näitä vaatimuksia mineraalivarojen etsinnästä, öljyn ja muiden evaporanttien kuin kipsin ja anhydriitin etsintään lukuun ottamatta, aiheutuvan ei-vaarallisen jätteen sijoittamisen osalta sekä pilaantumattoman maa-aineksen ja turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvän jätteen sijoittamisen osalta, mikäli se katsoo, että 4 artiklan vaatimukset täyttyvät.

Jäsenvaltiot voivat lieventää tai jättää soveltamatta 11 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 5 ja 6 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan sekä 14 ja 16 artiklan vaatimuksia ei-vaarallisen muun kuin pysyvän jätteen osalta, ellei niitä sijoiteta A-luokkaan kuuluvalle jätealueelle.

- Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan jätteeseen ei sovelleta direktiiviä 1999/31/EY, sanotun kuitenkin rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- ”jätteellä” samaa kuin direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa;
- ”vaarallisella jätteellä” samaa kuin vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa⁽³⁾;
- ”pysyvällä jätteellä” jätettä, jossa ei tapahdu olennaisia fyysikaalisia, kemiallisia tai biologisia muutoksia. Pysyvä jäte ei liukene, pala tai muutoin reagoi fyysikaalisesti tai kemiallisesti, hajoa biologisesti tai vaikuta haitallisesti muihin aineisiin, joiden kanssa se joutuu kosketuksiin, siten, että se todennäköisesti aiheuttaisi ympäristön pilaantumista tai vaaraa ihmisten terveydelle. Jätteiden kokonaishuhtoutumisen ja niiden sisältämien haitallisten aineiden kokonaispitoisuuden samoin kuin suotoveden myrkyllisyyden ympäristölle on oltava merkityksetöntä, eikä niistä ennen kaikkea saa aiheutua vaaraa pintaveden ja/tai pohjaveden laadulle;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 166/2006.

- 4) "pilaantumattomalla maa-aineksella" maa- ja kiviainesta, joka on otettu maaperän ylimmästä kerroksesta kaivannaistoiminnan aikana ja jota ei pidetä pilaantuneena sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa paikka sijaitsee, eikä yhteisön lainsäädännön mukaan;
- 5) "mineraalivarjoilla" tai "mineraalilla" orgaanisen tai epäorgaanisen aineen, kuten energiapolttoaineen, metallimalmin, teollisuusmineraalin ja rakennusmineraalin, mutta ei veden, luonnollista esiintymää maankuoressa;
- 6) "kaivannaisteollisuudella" kaikkia laitoksia ja yrityksiä, jotka harjoittavat kaupallisessa tarkoituksessa mineraalivarjojen louhintaa maan pinnalla tai maan alla, mukaan luettuina louhinta porausreikien avulla tai louhitun aineen rikastus;
- 7) "offshorella" tarkoitetaan meren ja merenpohjan aluetta, joka ulottuu tavanomaisen tai keskimääräisen vuoroveden laskuveden rajasta ulospäin;
- 8) "rikastuksella" mineraalivarjoille esimerkiksi louhoksilla tehtävää mekaanista, fysikaalista, biologista, lämpökäsittely- tai kemiallista prosessia tai näiden prosessien yhdistelmää mineraalien erottamiseksi, mukaan lukien koon muuttaminen, luokittelu, erottaminen ja uuttaminen, sekä aikaisemmin käytöstä poistetun jätteen jälleenkäsittelyä, ei kuitenkaan sulatusprosesseja, lämpövalmistusprosesseja (muuta kuin kalkkikiven polttamista) eikä metallurgisia toimintoja;
- 9) "rikastusjätteellä" kiinteää tai lietemäistä jätettä, joka jää jäljelle mineraalien erotusprosesseissa (esimerkiksi murskaus, jauhatus, kokoerotelu, vaahdotus ja muut fysikaaliskemialliset tekniikat), joilla arvomineraalit erotetaan arvottomasta kiviaineksestä;
- 10) "kasalla" maan päälle rakennettua aluetta, jolle kiinteä jäte sijoitetaan;
- 11) "padolla" rakennetta, jonka tarkoituksena on pitää vesi ja/tai jäte altaassa ja rajata ne siihen;
- 12) "altaalla" luonnollista tai rakennettua aluetta, johon sijoitetaan hienojakoinen jäte, useimmiten rikastusjäte, sekä vaihteleva määrä vapaata vettä, joka on peräisin mineraalivarjojen rikastuksesta ja prosessivesien selkeytyksestä ja kierrätyksestä;
- 13) "heikkoon happoon liukenevalla syanidilla" syanidia ja syanidiyhdisteitä, jotka liukenevat heikkoon happoon määrättyllä pH-tasolla;
- 14) "suotovedellä" mitä tahansa nestettä, joka suotautuu sijoitetun jätteen läpi ja pääsee jätealueelta tai pysyy siellä, mukaan luettuina pilaantunut valuma, ja jolla voi ilman asianmukaista käsittelyä olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön;
- 15) "jätealueella" mitä tahansa aluetta, joka on osoitettu kiinteässä tai nestemäisessä olomuodossa taikka liukosena tai lietteenä olevan kaivannaistajätteen kokoamiseen ja sijoittamiseen seuraaviksi ajanjaksoiksi:
- A-luokkaan kuuluviin jätealueiden ja jätehuolto-suunnitelmassa vaarallisiksi määriteltyjen jätteiden jätealueiden osalta ei määrääaikaa;
 - yli kuuden kuukauden määräaika odottamattomien vaarallisten jätteiden jätealueille;
 - yli vuoden määräaika ei-vaarallisen muun kuin pysyvän jätteen jätealueille;
 - yli kolmen vuoden määräaika pilaantumattoman maa-aineksen, etsinnästä aiheutuvan ei-vaarallisen jätteen, turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvän jätteen ja pysyvän jätteen jätealueiden osalta.
- Tällaisiin jätealueisiin katsotaan kuuluvan pato tai muu rakenne, jonka tarkoituksena on pitää sisäpuolellaan, pidättää, rajata tai muutoin tukea tällaista paikkaa, samoin kuin esimerkiksi kasat ja altaat; tällaisiin alueisiin eivät kuitenkaan sisälly tyhjiksi jääneet louhokset, joihin jäte sijoitetaan takaisin mineraalien louhinnan jälkeen kunnostamista ja rakentamista varten;
- 16) "suuronnettomuudella" missä tahansa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa kaivannaistajätehuoltoon liittyvän toiminnan aikana paikalla aiheutunutta tapahtumaa, josta koituu vakava vaara ihmisten terveydelle ja/tai ympäristölle joko välittömästi tai pitkän ajan kuluessa kyseisellä paikalla tai muualla;
- 17) "vaarallisella aineella" sellaista ainetta, sekoitusta tai valmistetta, joka on vaarallinen neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾ tai direktiivissä 1999/45/EY⁽²⁾ tarkoitetulla tavalla;
- 18) "parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla" samaa kuin direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 67/548/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1967, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL 196,16.8.1967, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/73/EY (EUVL L 152, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY, annettu 31 päivänä toukokuuta 1999, vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/8/EY (EUVL L 19, 24.1.2006, s. 12).

- 19) "vastaanottavalla vesistöllä" pintavettä, pohjavettä, jokisuiden vaihettumisalueita sekä rannikkovesiä siten kuin ne on määritelty direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 1, 2, 6 ja 7 kohdassa;
- 20) "kunnostamisella" jätealueen vaikutusalueella olevan maan käsittelyä siten, että maa palautetaan tyydyttävään tilaan ottaen erityisesti huomioon maaperän laatu, luonnonvaraisten kasvien ja eläinten, luonnollisten elinympäristöjen, makean veden vesistöjen ja maisemien osalta sekä soveltuva hyötykäyttö;
- 21) "etsinnällä" taloudellista arvoa omaavien mineraaliesiintymien etsintää, johon luetaan mukaan näytteenotto, kokoomanäytteiden otto, kairaus ja tutkimusojien kaivaminen mutta ei töitä, jotka ovat tarpeen kyseisten esiintymien kehittämiseksi, eikä toimia, jotka liittyvät välittömästi olemassa olevaan kaivannaistoimintaan;
- 22) "yleisöllä" yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ja, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- 23) "niillä, joita asia koskee" yleisöä, joihin tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan mukainen ympäristöalan päätöksenteko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai joita se koskee; tässä määritelmässä katsotaan, että edellä mainitut päätökset koskevat ympäristönsuojelua varten perustettuja, kansallisen lainsäädännön vaatimuksia noudattavia kansalaisjärjestöjä;
- 24) "toiminnanharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa kaivannaisjätteen huollosta sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa kyseinen jätehuolto suoritetaan, myös kaivannaisjätteen väliaikaisen varastoinnin osalta ja toiminnan sekä käytöstä poistamisen jälkeisenä aikana;
- 25) "jätteen haltijalla" jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa kaivannaisjäte on;
- 26) "pätevällä henkilöllä" luonnollista henkilöä, jolla on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä määritelty tekninen tuntemus ja kokemus suorittaa tästä direktiivistä johtuvat tehtävät;
- 27) "toimivaltaisella viranomaisella" yhtä tai useampaa viranomaista, jonka jäsenvaltio nimeää vastuulliseksi tästä direktiivistä aiheutuvien tehtävien suorittamisesta;
- 28) "paikalla" kaikkea selkeästi määritetyllä maantieteellisellä alueella sijaitsevaa maata, joka on toiminnanharjoittajan valvonnan alainen;
- 29) "merkittävällä muutoksella" jätealueen rakenteen tai toiminnan muutosta, jolla voi toimivaltaisen viranomaisen mielestä olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

4 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaivannaisjätteiden huolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle, ja erityisesti vaarantamatta vesiä, ilmaa, maaperää sekä eläimistöä ja kasvistoa, tuottamatta melu- tai hajuhaittoja ja aiheuttamatta haittaa maisemalle tai erityisalueille. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätealueen kaivannaisjätteen hylkäämisen, poisheittämissä tai valvomattoman sijoittamisen kieltämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen kaikki kaivannaisjätteiden huollosta johtuvat haitalliset vaikutukset ympäristölle ja ihmisten terveydelle tai vähentääkseen niitä mahdollisuuksien mukaan. Tähän sisältyy jätealueen hoito, myös kyseisen jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen, sekä kyseiseen jätealueeseen liittyvien suuronnettomuuksien torjunta ja tällaisista onnettomuuksista ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien seurausten rajoittaminen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet perustuvat muun muassa parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan siten, että yhdenkään tekniikan tai erityisen teknologian käyttöä ei määrätä pakolliseksi mutta otetaan huomioon jätealueen tekniset erityispiirteet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet.

5 artikla

Jätehuoltosuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja laatii kaivannaisjätteen minimointia, käsittelyä, hyödyntämistä ja hävittämistä koskevat soveltuvat jätehuoltosuunnitelmat ottaen huomioon kestävä kehityksen periaatteen.

2. Jätehuoltosuunnitelman tavoitteena on:

- a) torjua ja vähentää jätteen syntymistä ja vähentää jätteen haitallisuutta ottaen erityisesti huomioon:
- i) jätehuolto suunnitteluvaiheessa ja mineraalien louhinta- ja rikastusmenetelmiä valittaessa;
 - ii) muutokset, joita kaivannaisjätteessä mahdollisesti tapahtuu pinnan alan laajetessa ja jätteen joutuessa maanpäällisiin olosuhteisiin;
 - iii) kaivannaisjätteen palauttaminen mineraalien louhinnan jälkeen tyhjän louhokseen, siltä osin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa eikä aiheuta haittaa ympäristölle yhteisön nykyisten ympäristönormien ja tämän direktiivin asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti;

- iv) pintamaan asettaminen takaisin paikoilleen jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen tai, jos tämä ei ole käytännössä toteutettavissa, pintamaan käyttö uudelleen muualla;
- v) aiempaa vaarattomampien aineiden käyttö mineraalivarojen rikastuksessa;
- b) kaivannaisjätteen hyödyntämisen edistäminen kierrättämällä jätettä tai käyttämällä se uudelleen, jos tästä ei ole haittaa ympäristölle yhteisön nykyisten ympäristönormien ja tämän direktiivin asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti;
- c) kaivannaisjätteen lyhyen ja pitkän aikavälin turvallisen hävittämisen varmistaminen erityisesti siten, että jätealueen suunnitteluvaiheessa kiinnitetään huomiota jätehuoltoon jätealueen toiminnan aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen ja että valitaan suunnitelma, joka:
- i) edellyttää niin vähän kuin suinkin ja, jos mahdollista, lopulta ei lainkaan käytöstä poistetun jätealueen seurantaa, valvontaa ja hoitoa;
- ii) ehkäisee tai ainakin minimoi jätealueelta peräisin olevista, esimerkiksi ilma- tai vesiteitse kulkeutuvista epäpuhtauksista aiheutuvat pitkäaikaiset kielteiset vaikutukset; ja
- iii) varmistaa padon tai jätekasan, joka on ylempänä kuin kaivostoimintaa edeltänyt maanpinta, geoteknisen vakauden pitkällä aikavälillä.
3. Jätehuoltosuunnitelman on sisällettävä ainakin seuraavat seikat:
- a) tarvittaessa liitteessä III vahvistettujen perusteiden mukainen jätealueen ehdotettu luokka:
- jos vaaditaan A-luokkaan kuuluva jätealue, asiakirja, jossa osoitetaan, että suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi ja sisäinen pelastussuunnitelma otetaan käyttöön 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- jos toiminnanharjoittaja katsoo, että A-luokkaan kuuluvaa jätealuetta ei vaadita, riittävät tiedot asian perustelemiseksi ja myös eritelmä mahdollisista onnettomuusriskeistä;
- b) jätteen määrittely liitteessä II esitetyn mukaisesti ja maininta toimintakauden aikana tuotettavan kaivannaisjätteen arvioidusta kokonaismäärästä;
- c) kuvaus kyseiset jätteet tuottavasta toiminnasta sekä käsittelystä, joka jätteelle tehdään;
- d) kuvaus haitallisista vaikutuksista, joita tällaisen jätteen sijoittamisesta mahdollisesti koituu ympäristölle ja ihmisten terveydelle, sekä tällaisten vaikutusten torjumiseen toteutettavista toimenpiteistä, jotta voidaan minimoida ympäristövaikutukset toiminnan aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen, mukaan luettuna 11 artiklan 2 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettut näkökohdat;
- e) tapauksen mukaan 10 artiklan sekä lisäksi 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiset valvonta- ja seuranta-menettelyt;
- f) ehdotettu käytöstä poistamista koskeva suunnitelma, mukaan lukien kunnostaminen ja 12 artiklassa vahvistetut käytöstä poistamista seuraavat menettelyt ja seuranta;
- g) direktiivin 2000/60/EY mukaiset toimenpiteet veden tilan huononemisen estämiseksi sekä 13 artiklan mukaiset toimenpiteet ilman ja maaperän pilaantumisen estämiseksi tai minimoimiseksi;
- h) selvitys jätealueen vaikutusalueella olevan maan tilasta.
- Jätehuoltosuunnitelmassa on annettava riittävästi tietoa, jotta toimivaltainen viranomaisella voi arvioida toiminnanharjoittajan kykyä toteuttaa 2 kohdassa asetetut jätehuoltosuunnitelman tavoitteet ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa. Suunnitelman avulla perustellaan erityisesti, miten 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti valittu vaihtoehto ja menetelmä täyttää 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelman tavoitteet.
4. Jätehuoltosuunnitelmaa on tarkasteltava uudelleen viiden vuoden välein ja/tai tarpeen mukaan muutettava, jos jätealueen toiminnassa tai sijoitetussa jätteessä tapahtuu merkittäviä muutoksia. Kaikista muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.
5. Mikäli samojen tietojen antaminen kahdesti ja toiminnanharjoittajan ylimääräinen työ voidaan näin välttää, jätehuoltosuunnitelmana voidaan käyttää muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla laadittuja suunnitelmia, joissa annetaan 3 kohdassa eriteltyt tiedot, sillä edellytyksellä, että kaikki 1–4 kohdan vaatimukset täytetään.
6. Toimivaltainen viranomaisella hyväksyy jätehuoltosuunnitelman jäsenvaltioiden erikseen päättämien menettelyjen perusteella ja seuraa sen täytäntöönpanoa.

6 artikla

Suuronnettomuuksien torjunta ja tiedottaminen

1. Tätä artiklaa sovelletaan A-luokkaan kuuluviin jätealueisiin, lukuun ottamatta jätealueita, jotka kuuluvat direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuusvaarat tunnistetaan ja että jätealueiden suunnitteluun, rakentamiseen, toimintaan ja kunnossapitoon, käytöstä poistamiseen ja jälkihoitoon sisällytetään tarvittavat tekijät tällaisten onnettomuuksien torjumiseksi ja niiden ihmisten terveyteen ja/tai ympäristöön kohdistuvien haitallisten, myös rajat ylittävien, vaikutusten rajoittamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muun lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 92/91/ETY ja direktiivin 92/104/ETY noudattamista.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi kunkin toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista laadittava suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet kaivannaisjätteiden huollon osalta ja otettava käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmä niiden täytäntöönpanemiseksi liitteen I 1 kohdassa vahvistettujen osatekijöiden mukaisesti sekä otettava käyttöön sisäinen pelastussuunnitelma, joka sisältää onnettomuustapauksessa paikalla toteutettavat toimenpiteet.

Tämän osana toiminnanharjoittajan on nimettävä turvallisuusjohtaja vastaamaan suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden täytäntöönpanosta ja säännöllisestä valvonnasta.

Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava ulkoinen pelastussuunnitelma, joka sisältää onnettomuustapauksessa paikan ulkopuolella toteutettavat toimenpiteet. Toiminnanharjoittajan on osana lupahakemusta toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tällaisen suunnitelman laadinnassa tarvittavat tiedot.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen pelastussuunnitelman tavoitteena on:

- a) pitää suuronnettomuudet ja muut tapahtumat hallinnassa niiden vaikutusten minimoimiseksi ja erityisesti rajoittaa ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia vahinkoja;
- b) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi suuronnettomuuksien ja muiden tapahtumien vaikutuksilta;
- c) antaa tarpeelliset tiedot väestölle ja asiaankuuluville alueen laitoksille ja viranomaisille;
- d) varautua ympäristön kunnostamiseen, ennalleen palauttamiseen ja puhdistamiseen suuronnettomuuden jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuden sattuessa toiminnanharjoittaja antaa toimivaltaiselle viranomaiselle heti kaikki tiedot, joiden avulla voidaan minimoida onnettomuudesta ihmisten terveydelle aiheutuvat vaikutukset ja arvioida ja minimoida jo tapahtuneiden tai mahdollisten ympäristövahinkojen laajuus.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille, joita asia koskee, annetaan mahdollisuus aikaisessa vaiheessa ja

tehokkaasti osallistua 3 kohdassa tarkoitettujen ulkoisten pelastussuunnitelmien valmisteluun ja uudelleentarkasteluun. Tätä tarkoitusta varten niille, joita asia koskee, on tiedotettava kaikista tällaisista ehdotuksista ja on asetettava saataville asiaa koskevat tiedot, muun muassa tiedot oikeudesta osallistua päätöksentekoon ja toimivaltaisesta viranomaisesta, jolle lausunnot ja kysymykset tulee osoittaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä, joita asia koskee, on oikeus esittää huomioitaan kohtuullisten aikataulujen puitteissa ja että nämä huomiot otetaan asianmukaisesti huomioon ulkoisia pelastussuunnitelmia laadittaessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvallisuusstoimenpiteitä ja onnettomuustapauksissa vaadittavia toimia koskevat tiedot, jotka sisältävät vähintään liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetellut tekijät, ovat tarjolla ilmaiseksi ja selvänä niille, joita asia koskee.

Tällaisia tietoja tarkastellaan uudelleen ja tarpeen mukaan ajantasaistetaan kolmen vuoden välein.

7 artikla

Hakemus ja lupa

1. Mikään jätealue ei saa toimia ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää lupaa. Luvan on sisällettävä tämän artiklan 2 kohdassa eritellyt seikat, ja siinä on selkeästi ilmoitettava 9 artiklassa tarkoitettujen perusteiden mukainen jätealueen luokka.

Jokaisen luvan on oltava tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, mutta tällaiseksi luvaksi voidaan yhdistellä muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla myönnettäviä lupia, jos näin menetellen voidaan välttää, että toiminnanharjoittajan tai toimivaltaisen viranomaisen on annettava samat tiedot tai tehtävä sama työ kahdesti. Tämän artiklan 2 kohdassa eritellyt seikkoja voi koskea yksi tai useampi lupa edellyttäen, että kaikki tämän artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät.

2. Lupahakemuksen tulee sisältää ainakin seuraavat seikat:

- a) toiminnanharjoittajan henkilöllisyys;
- b) jätealueen ehdotettu sijainti, mukaan luettuina mahdolliset vaihtoehdot sijaituspaikat;
- c) 5 artiklan nojalla laadittu jätehuoltosuunnitelma;
- d) 14 artiklassa vaaditut riittävät rahoitusvakuus- tai vastaavat järjestelyt;
- e) toiminnanharjoittajan direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot, jos kyseisen direktiivin mukaan on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan vasta varmistuttuaan siitä, että:

- a) toiminnanharjoittaja täyttää tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset;
- b) jätehuolto ei ole suoranaisesti ristiriidassa direktiivin 75/442/EY 7 artiklassa tarkoitetun jätehuoltosuunnitelman tai siinä tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien kanssa eikä muulla tavoin vaikeuta sen tai niiden toteuttamista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset säännöllisin väliajoin tarkastelevat uudelleen ja tarvittaessa ajantasaistavat lupaehtoja:

- jos jätealueen toiminnassa tai sijoitetussa jätteessä tapahtuu merkittäviä muutoksia;
- seurannan tulosten perusteella, jotka toiminnanharjoittajan on 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava, tai 17 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten perusteella;
- 21 artiklan 3 kohdan mukaisen parhaassa käytettävissä olevassa tekniikassa tapahtuvia merkittäviä muutoksia koskevan tietojenvaihdon perusteella.

5. Tämän artiklan nojalla myönnettyyn lupaan sisältyvät tiedot saatetaan pyynnöstä toimivaltaisten kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten saataville tilastointia varten. Puhtaasti kaupallisia luottamuksellisia tietoja, kuten liikesuhteita, kustannustekijöitä ja taloudellisten mineraalivarojen määrää koskevia tietoja, ei julkisteta.

8 artikla

Yleisön osallistuminen

1. Yleisölle tiedotetaan julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:

- a) lupahakemus;
- b) tarvittaessa tieto, että lupahakemusta koskevasta päätöksestä käydään 16 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä

tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;

- d) mahdollisten päätösten luonne;
- e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;
- f) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot saatetaan saataville;
- g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 7 kohdan mukaista yleisön osallistumista varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa niiden, joita asia koskee, saataville saatetaan:

- a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja tiedot, jotka toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu ajankohtana, jona yleisölle annetaan asiasta 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;
- b) ympäristöä koskevan tiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 7 artiklan mukaisesti ja jotka tulevat saataville vasta kun yleisölle on ilmoitettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisölle tiedotetaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti lupaehtojen ajantasaistamisesta 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Niillä, joita asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.

5. Päätöstä tehtäessä tämän artiklan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.

6. Kun päätös on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava niille, joita asia koskee, asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja saatettava niiden saataville seuraavat tiedot:

- a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta;
- b) perusteet ja näkökohdat, joihin päätös perustuu.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

7. Jäsenvaltiot päättävät tässä artiklassa tarkoitettua yleisön osallistumista koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä siten, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus valmistautua ja osallistua tehokkaasti.

9 artikla

Jätealueiden luokittelujärjestelmä

Toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin soveltamiseksi luokiteltava jätealue luokkaan A kuuluvaksi liitteessä III esitettyjen perusteiden mukaisesti.

10 artikla

Tyhjät louhokset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoittaessaan kaivannaisjätettä kunnostamis- ja rakentamistarkoituksessa takaisin tyhjiin louhoksiin, olivat ne peräisin maan päällä tai alla suoritetusta louhinnasta, toiminnanharjoittaja ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta:

- 1) turvataan kaivannaisjätteen vakaus 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin;
- 2) torjutaan maaperän sekä pinta- tai pohjavesien pilaantuminen 13 artiklan 1, 3 ja 5 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin;
- 3) varmistetaan kaivannaisjätteen ja tyhjän louhoksen seuranta 12 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin.

2. Tyhjien louhosten täyttämässä käytettyihin muihin jätteisiin kuin kaivannaisjätteisiin sovelletaan edelleen direktiiviä 1999/31/EY.

11 artikla

Jätealueiden rakentaminen ja hoito

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätealueiden hoidosta vastaavat pätevät henkilöt, niissä seurataan teknistä kehitystä ja niiden henkilökuntaa koulutetaan.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava varmuus siitä, että rakentaessaan uuden jätealueen tai muuttaessaan olemassa olevaa jätealuetta toiminnanharjoittaja varmistaa, että:

- a) jätealueen sijainti on sopiva, ottaen huomioon erityisesti suojeltuja alueita koskevat yhteisön tai jäsenvaltioiden velvoitteet sekä geologiset, hydrologiset, hydrogeologiset,

seismiset ja geotekniset tekijät, ja jätealue on suunniteltu siten, että se täyttää lyhyellä ja pitkällä aikavälillä ne vaatimukset, jotka asetetaan maaperän, ilman, pohjavesien ja pintavesien pilaantumisen estämiseksi, ottaen huomioon erityisesti direktiivit 76/464/ETY⁽¹⁾, 80/68/ETY⁽²⁾ ja 2000/60/EY, ja, jos luvassa sitä edellytetään, saastuneen veden ja suotoveden keräämiselle sekä veden ja tuulen aiheuttaman eroosion vähentämiseksi siltä osin kuin tämä on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti toteutettavissa;

- b) jätealue on rakennettu asianmukaisella tavalla ja sitä hoidetaan ja ylläpidetään siten, että varmistetaan sen fyysinen vakaus ja estetään maaperän, ilman, pintavesien ja pohjavesien pilaantuminen tai saastuminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä rajoitetaan maisemalle mahdollisesti aiheutuva vahinko mahdollisimman pieneksi;
- c) on huolehdittu sopivista suunnitelmista ja järjestelyistä, joiden mukaisesti jätealuetta seuraavat ja tarkastavat säännöllisesti pätevät henkilöt ja joiden pohjalta ryhdytään toimiin, jos tulokset osoittavat epävakautta tai vesien tai maaperän saastumista;
- d) on huolehdittu sopivista järjestelyistä maan kunnostamiseksi ja jätealueen poistamiseksi käytöstä;
- e) on huolehdittu sopivista jätealueen käytöstä poistamisen jälkeisistä järjestelyistä.

Edellä c alakohdassa tarkoitetuista seurannasta ja tarkastuksista pidetään kirjaa ja tiedot säilytetään yhdessä lupa-asiakirjojen kanssa, jotta varmistetaan tiedon siirtyminen etenkin toiminnanharjoittajan vaihtuessa.

3. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle aiheuttomasti viivyttämättä ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa kaikista jätealueen vakautteen todennäköisesti vaikuttavista tapahtumista ja jätealueen valvonta- ja seurantamenettelyissä paljastuneista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ympäristöön. Toiminnanharjoittajan on tarpeen mukaan toteutettava sisäinen pelastussuunnitelma ja pantava täytäntöön kaikki korjaustoimenpiteitä koskevat toimivaltaisen viranomaisen ohjeet.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/60/EY.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

Toiminnanharjoittajan on vastattava tällaisista toimista aiheutuneista kustannuksista.

Toimivaltaisen viranomaisen vahvistaminen säännöllisin väliajoin, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa, toiminnanharjoittajan on kerättyjen tietojen perusteella tehtävä toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus seurannan tuloksista lupaehtojen noudattamisen osoittamiseksi ja jätteen sekä jätealueen käyttäytymisestä saatavan tiedon lisäämiseksi. Ilmoituksen perusteella toimivaltainen viranomainen voi päättää, että riippumattoman asiantuntijan tekemä validointi on tarpeen.

12 artikla

Jätealueiden käytöstä poistamista ja sen jälkeistä aikaa koskevat menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2–5 kohtaa noudatetaan.

2. Jätealueen käytöstä poistamista koskeva menettely voidaan käynnistää vain, jos yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- luvassa ilmoitetut asiaa koskevat ehdot täyttyvät,
- toimivaltainen viranomainen on antanut siihen luvan toiminnanharjoittajan pyynnöstä,
- toimivaltainen viranomainen tekee siitä perustellun päätöksen.

3. Jätealuetta voidaan pitää lopullisesti käytöstä poistettuna vasta, kun toimivaltainen viranomainen on aiheuttomasti viivyttelemättä toteuttanut lopullisen tarkastuksen paikalla, arvioinut kaikki toiminnanharjoittajan antamat selvitykset, todentanut, että jätealueen vaikutusalueella oleva maa on kunnostettu ja ilmoittanut toiminnanharjoittajalle käytöstä poistamisen hyväksymisestä.

Tämä lupa ei vähennä toiminnanharjoittajan lupaehtojen tai muita lainsäädännön mukaisia velvoitteita.

4. Toiminnanharjoittaja on vastuussa jätealueen ylläpidosta, seurannasta ja valvonnasta ja korjaavista toimenpiteistä käytöstä poistamisen jälkeen niin kauan kuin toimivaltainen viranomainen tätä edellyttää, ottaen huomioon vaaran luonteen ja keston, paitsi jos toimivaltainen viranomainen päättää ottaa hoitaakseen nämä toiminnanharjoittajan tehtävät jätealueen lopullisen käytöstä poistamisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jätteen haltijan vastuuta koskevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön soveltamista.

5. Kun toimivaltainen viranomainen katsoo jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti direktiiveissä 76/464/ETY, 80/68/ETY ja 2000/60/EY vahvistettujen ympäristövaatimusten noudattamisen kannalta tarpeelliseksi, toiminnanharjoittajan on muun muassa erityisesti valvottava jätealueen fyysistä ja kemiallista vakautta ja minimoitava kaikki haittavaikutukset ympäristöön, erityisesti pinta- ja pohjavesiin varmistamalla, että

- kaikkia jätealueeseen liittyviä rakenteita seurataan ja niitä ylläpidetään siten, että kaikki valvonta- ja mittauslaitteet ovat aina käyttövalmiina;
- soveltuvisissa tapauksissa ylivuotokanavat ja patoaukot pidetään puhtaina ja vapaina.

6. Jätealueen sulkemisen jälkeen toiminnanharjoittajan on viivymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista jätealueen vakauteen todennäköisesti vaikuttavista tapahtumista ja kehityksestä sekä valvonta- ja seurantamenettelyissä paljastuneista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ympäristöön. Toiminnanharjoittajan on tarpeen mukaan toteutettava sisäinen pelastussuunnitelma ja pantava täytäntöön kaikki korjaustoimenpiteitä koskevat toimivaltaisen viranomaisen ohjeet.

Toiminnanharjoittajan on vastattava tällaisista toimista aiheutuneista kustannuksista.

Toimivaltaisen viranomaisen päättämässä tapauksissa ja vahvistaminen säännöllisin väliajoin toiminnanharjoittajan on kerättyjen tietojen perusteella tehtävä toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus seurannan tuloksista lupaehtojen noudattamisen osoittamiseksi ja jätteen sekä jätealueen käyttäytymisestä saatavan tiedon lisäämiseksi.

13 artikla

Veden tilan huononemisen sekä ilman ja maaperän pilaantumisen estäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava varmuus siitä, että toiminnanharjoittaja on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet yhteisön ympäristönormien noudattamiseksi ja erityisesti veden nykyisen tilan huononemisen estämiseksi direktiivin 2000/60/EY mukaisesti, muun muassa:

- arvioimalla sijoitetusta jätteestä mahdollisesti syntyvän suotoveden määrän ja suotoveden epäpuhtauspitoisuuden sekä jätealueen toiminnan aikana että sen käytöstä poistamisen jälkeen ja määrittämällä jätealueen vesitasapainon;
- estämällä tai minimoimalla suotoveden synnyn ja jätteiden aiheuttaman pinta- ja/tai pohjavesien sekä maaperän saastumisen;

c) keräämällä ja käsittelemällä jätealueen saastuneen veden ja suotoveden jätealueelta johdettavilta vesiltä edellytetyin laadun saavuttamiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että toiminnanharjoittaja on toteuttanut tarvittavat toimet pöly- ja kaasupäästöjen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi.

3. Kun ympäristöriskien arvioinnin perusteella, ottaen erityisesti soveltuvien osin huomioon direktiivin 76/464/ETY, direktiivin 80/68/ETY tai direktiivin 2000/60/EY, toimivaltaisen viranomaisen on päätännyt, että suotoveden keruu ja käsittely ei ole välttämätöntä, tai on todettu, että jätealue ei muodosta mahdollista vaaraa maaperälle, pohjavedelle tai pintavedelle, voidaan vastaavasti lieventää tai jättää soveltamatta 1 kohdan b ja c alakohdan vaatimuksia.

4. Jollei kyseessä ole kaivannaisjätteiden hävittämistä varten rakennettu vesistö, jäsenvaltiot voivat sallia kiinteässä, liete- tai nestemäisessä olomuodossa olevan kaivannaisjätteen päästämisen vastaanottaviin vesistöihin vain, jos toiminnanharjoittaja noudattaa asiaa koskevia direktiivien 76/464/ETY, 80/68/ETY ja 2000/60/EY vaatimuksia.

5. Sijoittaessaan kaivannaisjätteitä tyhjiin avo- tai maanalaisiin louhoksiin, joiden annetaan täyttyä vedellä sulkemisen jälkeen, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet veden tilan heikkenemisen ja maaperän pilaantumisen estämiseksi tai minimoimiseksi soveltuvien osin 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yhteisön oikeudesta ja erityisesti direktiivistä 2000/60/EY johtuvia velvoitteita noudatetaan.

6. Syanidia sisältävän altaan osalta toiminnanharjoittajan on parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käyttäen varmistettava, että heikkoon happoon liukenevaa syanidia kertyy altaaseen mahdollisimman vähän, ja joka tapauksessa niiden jätealueiden osalta, joille on aiemmin myönnetty lupa tai jotka ovat jo toiminnassa 1 päivänä toukokuuta 2008 siten, että heikkoon happoon liukenevan syanidin pitoisuus paikassa, jossa tuotantolaitoksen rikastusjäte sijoitetaan altaaseen, ei saa ylittää 50 ppm 1 päivästä toukokuuta 2008 alkaen, 25 ppm 1 päivästä toukokuuta 2013 alkaen, 10 ppm 1 päivästä toukokuuta 2018 alkaen ja 10 ppm niiden jätealueiden osalta, joille lupa myönnetään 1 päivänä toukokuuta 2008 jälkeen.

Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toiminnanharjoittajan on osoitettava kyseisen paikan erityisolosuhteet huomioon ottavan riskianalyysin avulla, että näitä pitoisuusarvoja ei ole tarpeen alentaa enempää.

14 artikla

Rahoitusvastuu

1. Ennen kuin kaivannaisjätettä aletaan koota tai sijoittaa jätealueelle, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava

jäsenvaltioiden erikseen päättämien menettelyjen mukaisesti rahoitusvakuus (esimerkiksi rahamääräisenä talletuksena, teollisuuden rahoittama keskinäinen takuurahasto mukaan luetuna) tai vastaava, jotta

a) kaikki tämän direktiivin perusteella annetussa luvassa vahvistetut velvoitteet, mukaan luettuina käytöstä poistamisen jälkeistä aikaa koskevat velvoitteet, täytetään;

b) on olemassa milloin tahansa helposti käytettävissä olevia varoja jätealueen vaikutusalueella olevan maan, sellaisena kuin se on kuvattuna 5 artiklan mukaisesti laaditussa ja 7 artiklassa tarkoitettun luvan edellyttämässä jätahuolto-suunnitelmassa, kunnostamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun vakuuden määrä lasketaan seuraavien seikkojen perusteella:

a) jätealueen todennäköiset ympäristövaikutukset, ottaen huomioon erityisesti jätealueen luokka, jätteen luonne ja kunnostettun maan käyttö tulevaisuudessa;

b) olettaen, että tarvittavat kunnostustyöt arvioi ja suorittaa riippumaton ja soveltuvalla tavalla pätevä kolmas osapuoli.

3. Vakuuden määrä mukautetaan säännöllisin väliajoin kaikkien niiden kunnostustöiden mukaan, joita tarvitaan jätealueen vaikutusalueella olevalla maalla, sellaisena kuin se on kuvattuna 5 artiklan mukaisesti laaditussa ja 7 artiklassa tarkoitettun luvan edellyttämässä jätahuoltosuunnitelmassa.

4. Hyväksyessään jätealueen käytöstä poistamisen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on annettava toiminnanharjoittajalle kirjallinen lausunto, jolla tämä vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta vakuusvelvoitteesta, lukuun ottamatta velvoitteita, jotka liittyvät jätealueen lopullisen käytöstä poistamisen jälkeiseen vaiheeseen 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

15 artikla

Ympäristövastuu

Lisätään direktiivin 2004/35/EY liitteeseen III kohta seuraavasti:

”13. Kaivannaisjätteiden huolto kaivannaisteollisuuden jätehuollosta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15.”

16 artikla

Rajat ylittävät vaikutukset

1. Jos jäsenvaltio, jossa jätealue sijaitsee, on tietoinen siitä, että A-luokkaan kuuluvan jätealueen toiminnasta todennäköisesti aiheutuu merkittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja niistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä ihmisten terveydelle toisessa jäsenvaltiossa, tai jos tällaisten merkittävien vaikutusten kohteeksi joutuva jäsenvaltio sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 7 artiklan nojalla tehty lupahakemus on jätetty, on toimitettava mainitussa artiklassa tarkoitetut tiedot toiselle jäsenvaltiolle samaan aikaan kuin se saattaa kyseiset tiedot omien kansalaistensa saataville.

Tällaisia tietoja käytetään pohjana mahdollisesti tarvittavissa, jäsenvaltioiden kahdenvälisiin suhteisiin kuuluvissa sekä vastavuoroisuuteen ja tasapuolisuuteen perustuvissa neuvotteluissa.

2. Jäsenvaltioiden välisissä kahdenvälisissä neuvotteluissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset saatetaan soveltuvaksi ajaksi myös niiden, joita asia koskee, saataville todennäköisten vaikutusten kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta niillä on oikeus esittää niistä huomautuksensa ennen kuin toimivaltainen viranomaisen tekee päätöksensä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että onnettomuuden sattuessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla jätealueella toiminnanharjoittajan 6 artiklan 4 kohdan nojalla toimivaltaiselle viranomaiselle antamat tiedot toimitetaan välittömästi toiselle jäsenvaltiolle, jotta voidaan minimoida onnettomuudesta ihmisten terveydelle aiheutuvat seuraukset ja arvioida ja minimoida tosiasiallisten ja mahdollisten ympäristövahinkojen laajuus.

17 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat tarkastukset

1. Ennen jätteen sijoittamisen aloittamista ja siitä lähtien kyseisessä jäsenvaltiossa päätettävien säännöllisin väliajoin, myös lopullisen käytöstä poistamisen jälkeen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava kaikki 7 artiklassa tarkoitetut jätealueet varmistaakseen, että niissä noudatetaan asiaankuuluvia lupaehtoja. Tarkastusten myönteiset tulokset eivät vähennä toiminnanharjoittajan lupaehtojen mukaista vastuuta.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toiminnanharjoittaja pitää ajantasaista rekisteriä kaikista jätehuoltotoimista ja toimittaa nämä tiedot toimivaltaisen viranomaisen tarkasttaviksi sekä varmistaa, että jätealuetta koskevien ajantasaisen tiedon ja rekisterien siirrosta huolehditaan asianmukaisesti, jos toiminnanharjoittaja vaihtuu jätealueen toiminnan aikana.

18 artikla

Velvollisuus antaa kertomuksia

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Kertomus on laadittava 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti komission valmisteleman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa kertomuksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden laatimat kertomukset.

2. Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava komissiolle tiedot tapahtumista, jotka toiminnanharjoittajat ilmoittavat 11 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Komissio saattaa nämä tiedot pyynnöstä muiden jäsenvaltioiden saataville. Jäsenvaltioiden on puolestaan pyydyttävä saatettava nämä tiedot niiden saataville, joita asia koskee, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädäntöä ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säädösten rikkomisesta langetettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sääntöjä noudatetaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

20 artikla

Käytöstä poistettujen jätealueiden luettelointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella sijaitsevista käytöstä poistetuista jätealueista — hylätyt jätealueet mukaan luettuina — joista aiheutuu vakavia haitallisia vaikutuksia ympäristöön tai joista mahdollisesti keskipitkällä tai lyhyellä aikavälillä tulee vakavia uhkia ihmisten terveydelle tai ympäristölle, laaditaan luettelo, joka ajantasaistetaan säännöllisin väliajoin. Tämä luettelo, joka on saatettava yleisön saataville, on laadittava viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2012 ottaen huomioon 21 artiklassa tarkoitetut menetelmät, jos ne ovat käytettävissä.

21 artikla

Tietojenvaihto

1. Komissio, jota avustaa 23 artiklassa tarkoitettu komitea, varmistaa, että jäsenvaltiot vaihtavat soveltuvalla tavalla teknisiä ja tieteellisiä tietoja seuraavia seikkoja koskevien menetelmien kehittämiseksi:

a) 20 artiklan täytäntöönpano;

b) 20 artiklan mukaisesti tunnistettujen käytöstä poistettujen jätealueiden kunnostaminen 4 artiklassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisten menetelmien avulla voidaan laatia soveltuvimmat riskianalyyysimenetelyt ja korjaavat toimenpiteet ottaen huomioon erilaiset geologiset, hydrogeologiset ja ilmastolliset erityispiirteet eri puolilla Eurooppaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisensa seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittymistä tai että sille tiedotetaan siitä.

3. Komissio järjestää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja siihen liittyvää seuranta- ja niiden kehitystä koskevaa tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden ja asiaa käsittelevien organisaatioiden välillä. Komissio julkaisee tällaisen tietojenvaihdon tulokset.

22 artikla

Täytäntöönpano- ja muuttamistoimenpiteet

1. Viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2008 komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja antaen etusijan e, f ja g kohdalle seuraavia seikkoja koskevat säännökset:

- a) 7 artiklan 5 kohdassa ja 12 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen yhtenäistäminen ja säännöllinen toimittaminen;
- b) 13 artiklan 6 kohdan täytäntöönpano, mukaan luettuna heikkoon happeen liukenevan syanidin määrittelyyn liittyvät tekniset vaatimukset ja sen mittausmenetelmä;
- c) tekniset suuntaviivat 14 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaiselle rahoitusvakuuden asettamiselle;
- d) tekniset suuntaviivat 17 artiklan mukaisille tarkastuksille;
- e) liitteessä II vahvistettua jätteen määrittelyä koskevien teknisten vaatimusten täydentäminen;
- f) 3 artiklan 3 kohdassa olevan määritelmän tulkinta;
- g) jätealueiden luokitteluperusteiden määrittäminen liitteen III mukaisesti;
- h) tämän direktiivin teknisessä täytäntöönpanossa tarvittavien yhdenmukaistettujen näytteidenottostandardien ja analyysimenetelmien määrittäminen.

2. Komissio vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa muutokset, joilla liitteet mukautetaan tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen.

Tällaisia muutoksia tehdään ympäristönsuojelun tason parantamiseksi.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/EY 18 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Siirtymävaiheen säännös

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätealueilla, joille on jo myönnetty lupa tai jotka ovat jo toiminnassa 1 päivänä toukokuuta 2008, noudatetaan tämän direktiivin säännöksiä viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2012, lukuun ottamatta 14 artiklan 1 kohdan säännöksiä, joiden noudattaminen on varmistettava viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2014, ja 13 artiklan 6 kohdan säännöksiä, joiden noudattaminen on varmistettava mainitussa artiklassa vahvistetun aikataulun mukaisesti.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta 1 päivään toukokuuta 2008 mennessä käytöstä poistettuihin jätealueisiin.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaivannaisjätteen huolto järjestetään 1 päivästä toukokuuta 2006 alkaen ja riippumatta kyseisen päivämäärän jälkeen mutta ennen 1 päivää toukokuuta 2008 tapahtuvasta jätealueen käytöstä poistamisesta sellaisella tavalla, ettei se vaaranna tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan noudattamista eikä muita yhteisön lainsäädännössä, direktiivi 2000/60/EY mukaan lukien, asetettuja asiassa sovellettavia ympäristövaatimuksia.

4. Edellä 5 artiklaa, 6 artiklan 3–5 kohtaa, 7 ja 8 artiklaa, 12 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 14 artiklan 1–3 kohtaa ei sovelleta sellaisiin jätealueisiin, jotka:

- ovat lakanneet ottamasta vastaan jätteitä ennen 1 päivää toukokuuta 2006,
- ovat saattamassa päätökseen sovellettavia yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisia käytöstä poistamista koskevia menettelyjä tai toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä ohjelmia ja
- jotka tosiasiallisesti poistetaan käytöstä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

Jäsenvaltiot ilmoittavat tällaisista tapauksista komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2008 ja huolehtivat siitä, että näitä jätealueita hoidetaan tavalla, joka ei vaaranna tämän direktiivin varsinkaan 4 artiklan 1 kohdan, tai muun yhteisön

lainsäädännön, direktiivi 2000/60/EY mukaan luettuna, tavoitteiden saavuttamista.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään toukokuuta 2008 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 15 päivänä maaliskuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. WINKLER

LIITE I

Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet ja niille, joita asia koskee, annettavat tiedot**1. Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet**

Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toiminnanharjoittajan toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän olisi oltava oikeasuhteiset jätealueesta aiheutuvaan suuronnettomuusriskiin. Niiden täytäntöönpanemisessa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- 1) suuronnettomuuksien torjuntaa koskeviin toimintaperiaatteisiin pitäisi sisältyä toiminnanharjoittajan yleiset päämäärät ja toiminnan ohjenuorat, jotka koskevat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista;
- 2) turvallisuusjohtamisjärjestelmän pitäisi sisältää se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatiorakenne, vastualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon;
- 3) Turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
 - a) organisaatio ja henkilökunta: suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastualueet kaikilla organisaatiotasolla; tällaisen henkilökunnan koulutustarpeiden kartoitus ja näin yksilöidyn koulutuksen järjestäminen; henkilöstön ja tarvittaessa alihankkijoiden osallistuminen;
 - b) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi: normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseksi tunnistamiseksi sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto;
 - c) käytönvalvonta: laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen;
 - d) muutostilanteiden hallinta: jätealueiden muuttamista tai uusien jätealueiden suunnittelua koskevista menettelyistä päättäminen ja niiden käyttöönotto;
 - e) suunnittelu vaaratilanteiden varalta: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat vaaratilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkastella uudelleen pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet;
 - f) toteutuksen seuranta: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toiminnanharjoittajan toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien toteutumista, sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että ne eivät toteudu. Näihin menettelyihin pitäisi kuulua toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai läheltä piti -tilanteista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuksia, sekä onnettomuuksien ja läheltä piti -tilanteiden tutkinta ja seuranta ottaen huomioon aiemmat kokemukset;
 - g) arviointi ja uudelleentarkastelu: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehoa ja asianmukaisuutta; ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

2. Niille, joita asia koskee, annettavat tiedot

- 1) Toiminnanharjoittajan nimi ja jätealueen osoite.
- 2) Tietoja antavan henkilön asema.

- 3) Vahvistus siitä, että jätealueen suhteen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja hallinnollisia määräyksiä ja tarvittaessa että 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tekijöitä koskevat tiedot on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
 - 4) Selkeästi laadittu selostus toiminnasta tai toiminnoista jätealueella.
 - 5) Jätealueella osallisena olevat sellaiset aineet ja valmisteet, joista voisi aiheutua suuronnettomuus, yleisesti käytössä olevin nimin tai ryhmänimikkein tai käyttäen niiden vaaraluokkaa sekä niiden tärkeimmät vaaraominaisuudet.
 - 6) Yleisiä tietoja suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset onnettomuusalueella olevaan väestöön ja ympäristöön.
 - 7) Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.
 - 8) Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käytädyttävä suuronnettomuuden tapahtuessa.
 - 9) Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoida niiden seuraukset.
 - 10) Viittaus ulkoiseen pelastussuunnitelmaan, joka on laadittu onnettomuudesta paikan ulkopuolelle aiheutuvien vaikutusten käsittelemiseksi. Tähän olisi sisällyttävä neuvot siitä, kuinka pelastuspalvelun ohjeita tai vaatimuksia olisi noudatettava onnettomuustapauksessa.
 - 11) Yksityiskohtaiset tiedot siitä, mistä muita asiaa koskevia tietoja saa, sikäli kuin ne eivät ole kansallisen lainsäädännön mukaan luottamuksellisia.
-

LIITE II

Jätteen määrittely

Jätealueelle sijoitettava jäte määritellään siten, että voidaan taata jätealueen rakenteiden fyysinen ja kemiallinen vakaus pitkällä aikavälillä ja torjua suuronnettomuudet. Jätteen määrittelyyn on sisällyttävä soveltuvin osin ja jätealueen luokan mukaisesti seuraavat näkökohdat:

- 1) sijoitettavan jätteen odotettujen fysikaalisten ja kemiallisten ominaisuuksien kuvaus lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, viitaten erityisesti sen vakauteen maanpinnalla vallitsevilla ilma- ja sääolosuhteissa;
- 2) komission päätöksessä 2000/532/EY⁽¹⁾ vahvistetun mukainen jäteluokka, erityisesti jätteen vaarallisten ominaisuuksien osalta, ottaen huomioon louhittavan mineraalin tai louhittavien mineraalien tyyppi ja kaivannaistoiminnan myötä siirrettävien irtomaiden ja/tai juonimineraalien luonne;
- 3) mineraalivarojen rikastuksessa käytettävien kemiallisten aineiden ja niiden vakauden kuvaus;
- 4) jätteen sijoittamismenetelmän kuvaus;
- 5) käytettävän jätteenkuljetusjärjestelmän kuvaus.

LIITE III

Jätealueiden luokitteluperusteet

Jätealue luokitellaan A-luokkaan seuraavissa tapauksissa:

- jätealueen tämänhetkisen tai tulevan koon, sijainnin ja ympäristövaikutusten kaltaiset tekijät huomioon ottavassa riskianalysissä todetaan, että jätealueen peittämisestä tai virheellisestä toiminnasta, esimerkiksi jätekanan sortumisesta tai padon murtumisesta, voisi aiheutua merkittävä onnettomuus; tai
- jätealueella on tietyn enimmäismäärän ylittävä määrä direktiivin 91/689/ETY nojalla vaaralliseksi luokiteltua jätettä; tai
- jätealueella on tietyn enimmäismäärän ylittävä määrä direktiivin 67/548/ETY tai direktiivin 1999/45/EY nojalla vaaralliseksi luokiteltuja aineita tai valmisteita.

⁽¹⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3), päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2001/573/EY (EYVL L 203, 28.7.2001, s. 18).

EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION JULISTUS

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio pitävät tervetulleena Bulgarian ja Romanian yhteistä julistusta, joka koskee kaivannaisteollisuuden jätehuollosta annettavan direktiivin täytäntöönpanoa.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/22/EY,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006,

tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä joulukuuta 2005 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3820/85 ⁽³⁾ ja tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85 ⁽⁴⁾ sekä maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY ⁽⁵⁾ ovat tärkeitä maaliikenteen yhteismarkkinoiden toteuttamisen, liikenneturvallisuuden ja työolojen kannalta.
- (2) Valkoisessa kirjassaan ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika” komissio toi esille tarpeen tiukentaa tarkastuksia ja seuraamuksia varsinkin tieliikenteen sosiaalilainsäädännön osalta ja erityisesti lisätä tarkastusten määrää, edistää jäsenvaltioiden välistä järjestelmällistä tietojenvaihtoa, koordinoita tarkastustoimintaa ja edistää valvontaviranomaisten koulutusta.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen varmistaa tieliikenteen sosiaalilainsäädännön asianmukainen soveltaminen ja yhdenmukainen tulkinta asettamalla jäsenvaltioille kyseisten säännösten noudattamisen yhtenäistä ja tehokasta tarkastamista koskevat vähimmäisvaatimukset. Näillä tarkastuksilla olisi voitava vähentää ja ehkäistä säännösten rikkomista. Lisäksi olisi otettava käyttöön menettely, jolla varmistetaan, että yritykset, joilla on korkea riskiluokitus, tarkastetaan tarkemmin ja useammin kuin muut.
- (4) Kuljettajan väsymyksestä johtuvia riskejä olisi torjuttava panemalla direktiivi 2002/15/EY tehokkaasti täytäntöön.
- (5) Tähän direktiiviin sisältyvillä toimilla ei ole ainoastaan tarkoitus lisätä tieliikenteen turvallisuutta vaan myös myötävaikuttaa työolojen yhdenmukaistamiseen yhteisössä sekä edistää yhtäläisiä kilpailuedellytyksiä.
- (6) Analogisten ajopiirturien korvaaminen digitaalisilla piirureilla antaa vähitellen mahdollisuuden tarkastaa entistä suuremman määrän tietoja entistä nopeammin ja luotettavammin, ja tästä syystä jäsenvaltioilla on yhä paremmat mahdollisuudet lisätä tarkastusten määrää. Tarkastusten osalta sosiaalilainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettajien tarkastettavien työssäolopäivien osuus kaikista työssäolopäivistä olisi sen vuoksi asteittain nostettava neljään prosenttiin.
- (7) On pyrittävä kehittämään kansallisia ratkaisuja valvontajärjestelmien yhteentoimivuuden ja käyttökelpoisuuden saavuttamiseksi.
- (8) Kaikilla valvonnasta vastaavilla yksiköillä olisi oltava riittävät vakiovälineet ja asianmukaiset lakiin perustuvat toimivaltuudet, jotta ne voisivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 241, 28.9.2004, s. 65.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 385), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 2004 (EUVL C 63 E, 15.3.2005, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. huhtikuuta 2005 (EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 415). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 2. helmikuuta 2006, ja neuvoston päätös, tehty 2. helmikuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/59/EY (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 432/2004 (EUVL L 71, 10.3.2004, s. 3).

⁽⁵⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan, että tienvarsitarkastukset toteutetaan tehokkaasti ja nopeasti, jotta niihin kuluisi mahdollisimman vähän aikaa ja jotta niistä aiheutuisi mahdollisimman vähän viivytystä kuljettajalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä määrättyjen tehtävien asianmukaista hoitamista.
- (10) Jokaisessa jäsenvaltiossa olisi oltava elin, joka vastaa yhteisön sisäisestä yhteydenpidosta muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kyseisen elimen olisi myös kerättävä asiaa koskevat tilastotiedot. Jäsenvaltioiden olisi myös sovellettava alueellaan johdonmukaista kansallista valvontastrategiaa, jonka toteuttamista koordinoimaan ne voivat nimetä erityisen elimen.
- (11) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten yhteistyötä olisi edistettävä yhteisin tarkastuksin, yhteisin koulutusaloittein, tietojen sähköisen vaihdon sekä tietojen ja kokemusten vaihdon avulla.
- (12) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten yhteistyöfoorumilla olisi helpotettava ja edistettävä tieliikennesäännösten noudattamisen parhaita valvontatapoja erityisesti, jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa kuljettajan vuosi- tai sairauslomien todistamiseen.
- (13) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (14) Tämän direktiivin tavoitetta, joka on selkeiden yhteisten sääntöjen vahvistaminen asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006⁽²⁾ oikean ja yhtenäisen täytäntöönpanon tarkastamista koskevista vähimmäisedellytyksistä, ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska tarvitaan valtioiden välistä yhteensovittua toimintaa, vaan se voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.

- (15) Sen vuoksi yhdenmukaisista menettelyistä asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanossa annettu neuvoston direktiivi 88/599/ETY⁽³⁾ olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä vahvistetaan vähimmäisedellytykset asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa varten.

2 artikla

Tarkastusjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on luotava 1 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanon toteuttamiseksi oikealla ja johdonmukaisella tavalla asianmukaisten ja säännöllisten tarkastusten järjestelmä, jota käytetään sekä teiden varilla että kaikkia liikennetyyppejä edustavien yritysten tiloissa.

Näillä tarkastuksilla on tarkastettava joka vuosi laaja ja edustava otos asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 soveltamisalaan kuuluvien kaikkien liikennetyyppien liikkuvassa työssä olevista työntekijöistä, kuljettajista, yrityksistä ja ajoneuvoista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella on käytössä johdonmukainen kansallinen valvontastrategia. Tätä varten jäsenvaltiot voivat nimetä elimen koordinoimaan 4 artiklan ja 6 artiklan mukaisten toimien toteuttamista, jolloin siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos näin ei ole jo tehty, jäsenvaltioiden on 1 päivään toukokuuta 2007 mennessä annettava valtuutetuille tarkastajille asianmukaiset tarvittavat lakiin perustuvat toimivaltuudet, jotta he voivat suorittaa asianmukaisesti heille annetut tarkastustehtävät siten, kuin tässä direktiivissä edellytetään.

3. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä tarkastukset siten, että 1 päivästä toukokuuta 2006 alkaen tarkastetaan 1 prosentti asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettajien työssäolopäivistä. Tämä prosenttiosuus nostetaan vähintään 2 prosenttiin 1 päivästä tammikuuta 2008 ja vähintään 3 prosenttiin 1 päivästä tammikuuta 2010.

⁽³⁾ EYVL L 325, 29.11.1988, s. 55, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella EY N:o 2135/98 (EYVL L 274, 9.10.1998, s. 1).

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1

Komissio voi 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen korottaa tämän prosentuaalisen vähimmäismäärän 4 prosenttiin 1 päivästä tammikuuta 2012 edellyttäen, että 3 artiklan mukaisesti kootut tilastotiedot osoittavat, että keskimäärin yli 90 prosenttia kaikista tarkastetuista ajoneuvoista on varustettu digitaalisella ajopiirturilla. Päätöksensä asiasta komissio ottaa myös huomioon olemassa olevien valvontatoimenpiteiden tehokkuuden, erityisesti sen, onko yritysten tiloissa saatavilla digitaalisen ajopiirturin antamia tietoja.

Ainakin 15 prosenttia kaikista tarkastettavista työpäivistä on tarkastettava teiden varsilla ja vähintään 30 prosenttia yritysten tiloissa. Kaikista tarkastettavista työssäolopäivistä on 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen ainakin 30 prosenttia tarkastettava teiden varsilla ja vähintään 50 prosenttia yritysten tiloissa.

4. Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle toimitettaviin tietoihin on sisällyttävä teiden varsilla tarkastettujen kuljettajien lukumäärä, yritysten tiloissa tehtyjen tarkastusten lukumäärä, tarkastettujen työssäolopäivien lukumäärä, ilmoitettujen säännösten rikkomisten lukumäärä ja luonne sekä tiedot siitä, kuljetettiin ko matkustajia vai tavaroita.

3 artikla

Tilastotiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti tehdyissä tarkastuksissa kerätyt tilastotiedot jaotellaan seuraaviin ryhmiin:

- a) tienvarsitarkastusten osalta:
 - i) tiettyyn eli sen mukaan, onko kyseessä moottoritie, valtatie vai maantie, ja syrjinnän estämiseksi sen mukaan, mikä on tarkastetun ajoneuvon rekisteröintivaltio;
 - ii) ajopiirturityypin eli sen mukaan, onko kyseessä analoginen vai digitaalinen ajopiirturi;
- b) yrityksissä tehtävien tarkastusten osalta:
 - i) harjoitetun liikenteen tyyppin eli sen mukaan, onko kyseessä ulkomaan- vai kotimaanliikenne; matkustaja- vai tavaraliikenne; omaan lukuun vai toisen lukuun harjoitettava liikenne;
 - ii) yrityksen autokannan koon mukaan;
 - iii) ajopiirturityypin eli sen mukaan, onko kyseessä analoginen vai digitaalinen ajopiirturi.

Nämä tilastotiedot on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi ja ne on julkaistava kertomuksessa.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on säilytettävä edellistä vuotta koskevat tiedot.

Kuljettajista vastaavien yritysten on säilytettävä vuoden ajan asiakirjat, tulokset ja muut asianmukaiset lainvalvontaviranomaisten niille toimittamat tiedot, jotka koskevat yrityksiä koskevia, niiden toimitiloissa suoritettuja tarkastuksia ja/tai niiden kuljettajiin tienvarsilla kohdistettuja tarkastuksia.

Komissio vahvistaa 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat lisäselvennykset a ja b alakohdassa mainittujen ryhmien määritelmiin.

4 artikla

Tienvarsitarkastukset

1. Tienvarsitarkastuksia on tehtävä eri paikoissa ja eri aikoina, ja niiden on katettava riittävän suuri osa tieverkosta siten, että tarkastuspaikkojen välttäminen on vaikeaa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:
 - a) tarkastuspaikkoja on riittävästi sekä nykyisillä että suunnitelluilla teillä tai niiden lähistöllä ja tarvittaessa, että moottoriteiden varsilla sijaitsevia huoltoasemia sekä muita turvallisia paikkoja voidaan käyttää tarkastuspaikkoina;
 - b) tarkastukset toteutetaan kiertävän satunnaisjärjestelmän mukaisesti ja asianmukaista maantieteellistä jakaamaa noudattaen.
3. Tienvarsitarkastuksissa tarkastettavista seikoista säädetään liitteessä I olevassa A osassa. Tarkastuksissa voidaan keskittyä johonkin seikkaan, jos tilanne niin vaatii.
4. Tienvarsitarkastukset on toteutettava ketään syrjimättä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista. Erityisesti valvontaviranomaiset eivät saa syrjiä seuraavin perustein:
 - a) ajoneuvon rekisteröintimaa;
 - b) kuljettajan asuinmaa;
 - c) yrityksen sijoittautumismaa;
 - d) matkan lähtö- ja määräpaikka;
 - e) ajopiirturin tyyppi: analoginen vai digitaalinen.

5. Valvontaviranomaisella on oltava:

- a) luettelo tärkeimmistä tarkastettavista seikoista, joista säädetään liitteessä I olevassa A osassa;
- b) tarkastusten vakiovälineet, joista säädetään liitteessä II.

6. Jos toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn ajoneuvon kuljettajaa tiellä tarkastettaessa tehdyt havainnot antavat aihetta epäillä rikkomuksia, joita ei voida osoittaa kyseisen tarkastuksen aikana tarpeellisten tietojen puuttuessa, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen virka-apua tilanteen selvittämiseksi.

5 artikla

Yhteistarkastukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava vähintään kuusi kertaa vuodessa yhteistoimia, joilla tarkastetaan asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 soveltamisalaan kuuluvia kuljettajia ja ajoneuvoja teiden varsilla. Kahden tai useamman jäsenvaltion valvontaviranomaisten on toteutettava tällaiset tarkastukset samanaikaisesti kunkin toimiessa omalla alueellaan.

6 artikla

Yritysten tiloissa tehtävät tarkastukset

1. Yritysten tiloissa tehtävät tarkastukset on suunniteltava eri liikennetyypeistä ja yrityksistä saatujen aikaisempien kokemusten perusteella. Tarkastuksia on myös toteutettava, jos tienvarsitarkastuksissa on todettu asetusta (ETY) N:o 3820/85 tai (ETY) N:o 3821/85 rikotun vakavasti.

2. Yritysten tiloissa tehtäviin tarkastuksiin on sisällyttävä liitteessä I olevassa A ja B osassa luetellut seikat.

3. Valvontaviranomaisella on oltava:

- a) luettelo tärkeimmistä tarkastettavista seikoista, joista säädetään liitteessä I olevassa A ja B osassa;
- b) tarkastusten vakiovälineet, joista säädetään liitteessä II.

4. Jäsenvaltion valtuutetun valvontaviranomaisen on tarkastusta tehdessään otettava huomioon kaikki 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, toisen jäsenvaltion nimetyn yhteyselimen antamat tiedot kyseisen yrityksen toiminnasta tuossa toisessa jäsenvaltiossa.

5. Sovelletaessa mitä 1–4 kohdassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten tiloissa tehdyillä tarkastuksilla, jotka perustuvat yritysten kyseisten viranomaisten pyynnöstä

luovuttamiin asiaa koskeviin asiakirjoihin tai tietoihin, on sama asema kuin yritysten tiloissa tehdyillä tarkastuksilla.

7 artikla

Yhteisön sisäinen yhteydenpito

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä elin, jolla on seuraavat tehtävät:

- a) varmistaa koordinointi muiden asianomaisten jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa 5 artiklan mukaisten toimien osalta;
- b) toimittaa joka toinen vuosi tilastotiedot komissiolle asetuksen (ETY) N:o 3820/85 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) olla ensisijaisesti vastuussa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamisesta 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Kyseinen elin on edustettuna 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisen elimen nimeämisestä, ja komissio tiedottaa asiasta muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioiden välistä tietojen, kokemusten ja tiedustelutiedon vaihtoa edistetään ensisijaisesti mutta ei yksinomaan 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa sekä muissa mahdollisissa elimissä, jotka komissio voi nimetä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Tietojenvaihto

1. Nimettyjen elinten, joista on ilmoitettu komissiolle 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on vaihdettava keskenään asetuksen (ETY) N:o 3820/85 17 artiklan 3 kohdan tai asetuksen (ETY) N:o 3821/85 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti kahdensivuisesti saatavilla olevia tietoja:

- a) tämän direktiivin voimaantulon jälkeen vähintään kerran kuudessa kuukaudessa;
- b) yksittäisissä tapauksissa jäsenvaltion erityisestä pyynnöstä.

2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä perustamaan sähköistä tietojenvaihtoa varten järjestelmiä. Komissio määrittelee 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yhteisen tehokkaan tietojenvaihtomenetelmän.

9 artikla

Riskiluokitusjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiluokitusjärjestelmä, jossa yritykset luokitellaan suhteellisesti sen mukaan, montako kertaa ja kuinka vakavasti asianomainen yksittäinen yritys on rikkonut asetuksia (ETY) N:o 3820/85 tai (ETY) N:o 3821/85. Komissio tukee jäsenvaltioiden välistä keskustelua edistääkseen riskiluokitusjärjestelmien yhdenmukaisuutta.

2. Yritykset, joilla on korkea riskiluokitus, tarkastetaan tarkemmin ja useammin kuin muut. Tällaisen järjestelmän täytäntöönpanoa koskevista perusteista ja yksityiskohtaisista säännöistä keskustellaan 12 artiklassa mainitussa komiteassa parhaita käytäntöjä koskevan tietojenvaihtojärjestelmän perustamista varten.

3. Luettelo asetuksiin (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 kohdistuvista rikkomuksista vahvistetaan ensimmäisen kerran liitteessä III.

Annettaessa asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 rikkomisen vakavuuden arviointia koskevia ohjeita komissio voi tapauksen mukaan ja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mukauttaa liitettä III suuntaviivojen antamiseksi rikkomuksiin sovellettavan yhteisen luokituksen laatimiseksi sekä rikkomusten luokitteluksi ryhmiin niiden vakavuuden perusteella.

Kaikkein vakavimpien rikkomusten luokkaan olisi sisällytettävä asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 asianomaisten säännösten rikkominen tavalla, josta aiheutuu huomattava kuoleman tai vakavan loukkaantumisen riski.

10 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan vakavista rikkomuksista jäsenvaltioiden lainsäädännössä vahvistettuja seuraamuksia.

11 artikla

Parhaat käytännöt

1. Komissio antaa parhaita valvontakäytäntöjä koskevat ohjeet 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä ohjeet julkaistaan komission kaksivuotiskertomuksessa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava parhaita valvontakäytäntöjä koskevia, vähintään kerran vuodessa järjestettäviä yhteisiä koulutusohjelmia ja helpotettava vähintään kerran vuodessa tapahtuvaa yhteisön sisäisestä yhteydenpidosta vastaavien elimiensä henkilöstön vaihtoa muiden jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa.

3. Komissio laatii 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tulostettavan sähköisen lomakkeen, jota käytetään, kun kuljettaja on asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa mainittuna aikana ollut sairaus- tai vuosilomalla tai ajanut toista ajoneuvoa, joka ei kuulu asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisalaa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset on hyvin koulutettu hoitamaan tehtäviään.

12 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 3821/85 18 artiklan 1 kohdassa perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

13 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio vahvistaa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on erityisesti:

- edistää tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevaa yhteistä lähestymistapaa;
- edistää lähestymistapojen johdonmukaisuutta ja asetuksen (ETY) N:o 3820/85 yhdenmukaista tulkintaa valvontaviranomaisten kesken;
- helpottaa kuljetusalan ja valvontaviranomaisten välistä vuoropuhelua.

*14 artikla***Neuvottelut kolmansien maiden kanssa**

Yhteisö aloittaa heti tämän direktiivin voimaantultua neuvottelut asianomaisten kolmansien maiden kanssa tällä direktiivillä vahvistettuja sääntöjä vastaavien sääntöjen soveltamiseksi.

Jäsenvaltiot toimittavat tiedot, jotka koskevat kolmansista maista tulevien ajoneuvojen osalta tehtyjä tarkastuksia, komissiolle asetuksen (ETY) N:o 3820/85 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamiensa tietojen yhteydessä siihen asti, kun kyseiset neuvottelut saadaan päätökseen.

*15 artikla***Liitteiden ajantasaistaminen**

Parhaiden käytäntöjen kehittymisen edellyttämät muutokset liitteisiin hyväksytään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

*16 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2007. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*17 artikla***Kumoaminen**

1. Kumotaan direktiivi 88/599/ETY.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*18 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*19 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 15 päivänä maaliskuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
H. WINKLER

LIITE I

A OSA

TIENVARSIKASTUKSET

Tienvarsitarkastuksissa on tarkastettava pääsääntöisesti seuraavat seikat:

- 1) päivittäiset ja viikoittaiset ajoajat, tauot sekä päivittäiset ja viikoittaiset lepoajat; lisäksi on tarkastettava edeltävien päivien piirturilevyt, joiden on oltava ajoneuvossa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 7 kohdan mukaisesti, ja/tai saman ajanjakson osalta tiedot, jotka on tallennettu kuljettajakorttiin ja/tai tämän direktiivin liitteen II mukaisesti tallennuslaitteen muistiin, ja/tai tulosteille;
- 2) asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua ajanjaksolta tapaukset, joissa on ylitetty ajoneuvon suurin sallittu nopeus, jolloin tällaisina tapauksina pidetään kaikkia yli yhden minuutin pituisia ajanjaksoja, joina N₃-luokan ajoneuvon nopeus on ollut yli 90 kilometriä tunnissa tai M₃-luokan ajoneuvon nopeus yli 105 kilometriä tunnissa (ajoneuvoluokat N₃ ja M₃ sellaisina kuin ne määritellään moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾ liitteessä II olevassa A osassa);
- 3) tarvittaessa valvontalaitteen mukaan tapahtuneet ajoneuvon hetkittävät nopeudet enintään ajoneuvon 24 edeltävän käyttötunnin ajalta;
- 4) valvontalaitteen moitteeton toiminta (laitteen ja/tai kuljettajakortin ja/tai piirturilevyjen mahdollisen väärinkäytön määrittäminen) tai tarvittaessa asetuksen (ETY) N:o 3820/85 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen mukanaolo.

B OSA

YRITYSTEN TILOISSA TEHTÄVÄT TARKASTUKSET

Yritysten tiloissa tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava A osassa määriteltyjen seikkojen lisäksi seuraavat seikat:

- 1) viikoittaiset lepoajat ja näiden lepoaikojen väliset ajoajat;
- 2) kahden viikon ajoaikoja koskevan rajoituksen noudattaminen;
- 3) piirturilevyjen, ajoneuvoyksikön ja kuljettajakortin tiedot ja tulosteet.

Jos säännöksiä todetaan rikutun, jäsenvaltiot voivat tarvittaessa määrittää muiden kuljetusketjuun kuuluvien yllyttäjiä tai osallisten, kuten lähettäjiä, huolitsijoiden tai alihankkijoiden, yhteisvastuun sekä varmistaa, että kuljetussopimukset mahdollistavat asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 noudattamisen.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/28/EY (EUVL L 65, 7.3.2006, s. 27).

*LIITE II***Valvonnasta vastaavien yksiköiden käytettävissä olevat vakiovälineet**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I vahvistettuja tarkastuksia suorittavilla yksiköillä on käytettävissään seuraavat vakiovälineet:

- 1) välineet, joita tarvitaan digitaalisen ajopiirturin tietojen kopioimiseen ajoneuvoyksiköstä ja/tai kuljettajakortista, tietojen lukemiseen sekä tietojen analysointiin ja/tai tulosten toimittamiseen keskustietokantaan analysoitaviksi;
 - 2) välineet piirturilevyjen tarkistamiseen.
-

*LIITE III***Rikkomukset**

Seuraavassa esitetään 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän direktiivin soveltamista varten rikkomuksina pidettävien menettelyjen ohjeellinen luettelo, joka ei ole tyhjentävä:

1. päivittäisten, viikoittaisten tai kaksiviikkoisten pisimpien sallittujen ajoaikojen ylittäminen;
 2. päivittäisen tai viikoittaisen lepoajan vähimmäispituuden noudattamatta jättäminen;
 3. tauon vähimmäispituuden noudattamatta jättäminen;
 4. laiminlyönti varustaa ajopiirturi asetuksen (ETY) N:o 3821/85 vaatimusten mukaisesti.
-

LAUSUMAT

Komissio lausuu vakavien rikkomuksien luokituksen osalta, että sen käsityksen mukaan vakavia rikkomuksia tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhteensovittamista koskevaa asetusta vastaan ovat seuraavat:

- 1) vuorokautta, kuutta vuorokautta tai kahta viikkoa koskevien ajoaikarajoitusten ylittäminen vähintään 20 prosentilla;
- 2) päivittäisen tai viikoittaisen vähimmäislepoajan alittaminen 20 prosentilla;
- 3) tauon vähimmäisajan alittaminen 33 prosentilla;
- 4) ajopiirturi, joka ei ole asennettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 vaatimusten mukaisesti.

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin varmistamaan, että AETR-sopimuksen määräykset saatetaan vastaamaan tätä direktiiviä kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta. Jollei vastaavuutta ole voitu toteuttaa sanotussa ajassa, komissio esittää asianmukaisia toimia tilanteen korjaamiseksi.
